



# xercavins

revista independent de Verdú • any X • octubre de 2010 • núm. 43



Entrevista a  
**Francesc Giró**



# Bacus 2010



<b>X</b>	<b>Sumari</b>
<b>V</b>	
EDITORIAL .....	3
NOTÍCIES .....	4
EL LECTOR ESCRIU.....	10
ENTREVISTA.....	14
HISTÒRIA .....	18
AJUNTAMENT.....	19
ENQUESTA.....	20
CREACIÓ .....	22
ART .....	25
SOCIETAT .....	26
SALUT.....	28
DES DE CAL JAN .....	29
ARQUEOLOGIA .....	30
TURISME.....	31
ENTRETENIMENTS .....	32
EL RACÓ DEL TEMPS .....	33
DE FA ALGUN TEMPS.....	34

Número 43 · Octubre de 2010 · Preu 4 €

**EDICIÓ:**

Associació Cultural Xercavins  
Plaça de la Verdura, s/n - 25340 Verdú  
revistaxercavins@yahoo.es

**PRESIDENT:** Ramon Cardona

**DIRECTOR:** Ricard Gilabert

**CONSELL DE REDACCIÓ:** Josep M. Castelló,  
Àngels Escolà, Joan Fornsubirà, Guiu Sanfeliu

**PORTADA:** Ricard Gilabert.

**PUBLICITAT:** Xercavins

**ARXIU FOTOGRAFIA:** Xavier Ramell i Ricard Gilabert

**CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA:** Montse Minguell

**MUNTATGE I IMPRESSIÓ:**

SALADRIGUES SL - Tel. 973 32 23 53  
Ctra. de Preixana, s/n - 25250 Bellpuig

AMB LA COL·LABORACIÓ DE:



Generalitat de Catalunya  
**Departament de Cultura**



INSTITUT  
D'ESTUDIS  
ILERDENCS  
Fundació Pública de la Diputació de Lleida



AJUNTAMENT DE VERDÚ

Els continguts dels escrits que publiquem no són forçosament compartits per l'Associació Cultural Xercavins i només reflecteixen el parer de qui els signa.

Dipòsit legal: L-138-2000

## FESTES

Verdú ha tingut des de sempre una gran capacitat per fer festes, fires i celebracions. Ens ve de mena i, a més a més, les fem bé i amb encert, tot i la manca, en molts casos, dels recursos adequats.

Últimament, però, sembla que aquestes, a més de passades per aigua, meteorològicament parlant, –així ha estat amb la darrera Festa del Silló i la del Bacus– també han estat una mica aigualides, metafòricament parlant, quant a la participació dels verdunins.

És, potser, que hi ha un excés de festes? És, potser, que la gent esta cansada de col·laborar? És, potser, que cadascú vol fer la seva festa i la dels altres no ens importa? Quina és la solució? Agermanar festes? Quines? Fer entre tots un calendari més coherent?

En aquest número de Xercavins tractem i volem saber què en pensa la gent, volem parlar per millorar les festes. En especial la nostra Festa Major de Sant Pere Claver, ja que moltes han estat les veus que han exposat el seu punt de vista.

De la Festa Major ens podem fer algunes preguntes: Serveix el model actual? Les dates són les adequades? Seria millor passar-la en cap de setmana? I en quin, al primer o al segon cap de setmana de setembre?

Molts són els dubtes, molts els interrogants, i moltes les opinions, però des de Xercavins és una sola la voluntat: millorar i crear ponts per tal que tothom pugui dir-hi la seva. Obrim les nostres pàgines a tothom per donar llur opinió, i no només en aquest tema sinó en qualsevol, mantenint això sí, el bon gust i les formes.

### Col·laboradors i col·laboradores

- L'admissió d'articles per al proper número de XERCAVINS (núm. 44) es tancarà el dia 9 de gener de 2011. Passada aquesta data els articles rebuts quedaran per al número següent.
- Només s'admetran originals picats en tractament de textos a l'ordinador (Word o similar), amb una extensió màxima de 450 paraules.
- És convenient que tots els articles vagin acompanyats d'una fotografia (lliurada fora de l'arxiu de text) i amb una introducció/resum de tres línies.

### Publicitat

- La continuïtat de Xercavins depèn en bona mesura de les col·laboracions publicitàries. Si voleu anunciar-vos-hi, truqueu al telèfon 649 38 99 00.

Per a contactar amb la revista o enviar-nos originals utilitzeu el correu electrònic:

**revistaxercavins@yahoo.es**

# Verdú al punt

Josep M. Castelló

## Estiu a Verdú

Viure la tranquil·litat d'un ambient rural, durant la temporada estiuenca, és meravellós! Verdú ofereix aquesta possibilitat, i hi ha moltes famílies que en gaudeixen; tenim piscines municipals, sopars a la fresca i espectacles, museus, galeria d'art, cine a la fresca, futbol sala, el tradicional sopar a la Font de Santa Magdalena i altres activitats que fan de l'estiu un temps de pau i joia per a tots els gustos. El Museu de Juguets i Autòmats ofereix activitats teatralitzades, autònoms amb moviment, jocs d'aigua, l'Ska de l'Home Pilota, matins de contes i altres. Cal Talaveró Centre d'Art ofereix la possibilitat de contemplar una mostra d'art de destacats artistes de l'actualitat, com són les obres de Montse Gomis, Emma Grau i Perico Pastor, que exposen per primera vegada a Verdú del dia 17 de juliol fins al 5 de setembre. Viu l'estiu a Verdú!

## Un diaca de l'Església de Girona vinculat amb Verdú

El diumenge dia 27 de juny, a la catedral de Girona, fou ordenat diaca permanent pel bisbe d'aquesta Diòcesi el Sr. Xavier Lloses i Salvador, espòs de la Sra. Paquita Huguet de cal Segarra, destinat al servei de la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels de Sant Feliu de Guíxols. Li desitgem encert en la seva vocació.

## Any i Ruta del Xacobeo 2010

Les guies i els minyons de l'Agrupament Marinada de Verdú varen fer els més de cent quilòmetres del



Camí de Sant Jaume fins arribar a Santiago de Compostel·la, les dates foren del 12 fins al 22 de juliol. L'experiència fou molt positiva i de resistència alhora. Aquest esdeveniment va ser un motiu més per reafirmar el seu compromís i la seva amistat.

Un grup de persones grans hem fetem una minúscula experiència.





L'agència de viatges ARSOL de Verdú i el seu director en Ramon Aragonès varen organitzar un viatge a Galícia; hi participaren persones de Verdú, d'Agramunt, de Ponts, de Prats de Rei, de Fondarella, de Maldà, de Vallbona de les Monges i de Lleida. En Ramon ens va proposar de fer una caminada des del Monte do Gozo fins a la capital Santiago, aproximadament uns cinc quilòmetres. Totes les persones que ens consideràvem amb possibilitats de fer-lo, vàrem dir que sí. En Ramon va comprar un esprai de pintura groga i un altre de vermella, vàrem demanar dos llençols blancs de llit a l'hotel, les senyores en varen tallar-ne uns fulards on vàrem pintar les quatre barres catalanes; l'endemà, a les set i quart del matí, començarem el nostre camí, amb sentit de peregrinació, fins al centre de la plaça de l'Obradoiro al cor de Santiago. Una bonica experiència.

### **6è Aniversari del Museu dels Juguets i Autòmats Col·lecció Manuel Mayoral**

El diumenge dia 4 de setembre el Museu de Juguets i Autòmats celebrava el sisè aniversari de la seva fundació i obertura a la vila de Verdú. A la premsa del dia se'ns diu que mig miler de persones ompliren el Museu amb motiu de la festa d'aquest aniversari. Durant tot el matí el museu i la plaça Major era una veritable festa: Festa Major! S'hi varen celebrar diverses activitats pròpies del Museu i alhora hi havia l'actuació del grup "Tot Circ" que





féu les delícies dels infants i públic assistent.

Segons el director del Museu Sr. Jordi Mayoral, aquest ha registrat gairebé 140.000 visitants i ha portat a terme nombroses exposicions temporals. Felicitem el Museu de Juguets i Autòmats col·lecció Manuel Mayoral i els desitgem molts èxits i llargs anys de vida. Per la Festa de la Verema i el Vi vàrem poder contemplar, dins del Festival Emergent – Lleida, “El gegant dorment” obra de Josep Giribet i Maria Giribet.

### Presentació del Llibre de Josep M. Salisi i Clos

L'Església Parroquial de Verdú s'omplí de gent per assistir a la presentació del llibre de Josep M. Salisi i Clos *La música de l'Arxiu parroquial de Santa Maria de Verdú (segles XVII – XVIII)*. En Josep M. Salisi, professor, musicòleg i director de cors, ha fet un treball d'investigació i documentació musical d'obres importants que havien estat custodiades a l'Arxiu Parroquial de Santa Maria de Verdú. Després de fer-hi la seva tesi doctoral, el llibre fou premiat en el XXI Premi d'Investigació Musical Emili Pujol. L'acte fou presidit per

l'alcalde de Verdú, Sr. Josep Riera, i pel director de l'Institut d'Estudis Ilerdencs, Sr. Albert Turull. Les paraules de presentació i justificació del llibre pronunciades per l'autor i fill de Verdú en Josep M. foren molt aplaudides, un reconeixement de la seva vila vers un fill il·lustre. En la cloenda de l'acte, vàrem poder escoltar una obra d'aquest fons musical, interpretada pel Cor de Cambra Absis i dirigit pel mateix Josep M. Salisi, director titular del cor.

### Verdú rep la nominació de “Pobles amb Encant”

El dissabte dia 4 de setembre va tenir lloc, a la Vall de Boí, una

reunió dels pobles que han estat nominats pel Patronat de Turisme de la Diputació de Lleida, amb l'estrella “Pobles amb Encant”. La vila de Verdú ha estat nominada amb aquesta distinció que la fa encara més atractiva i fomenta, d'una manera especial, les visites a tot el conjunt monumental, històric i d'art del nostre poble de Verdú.

### Festa Major de Verdú en honor de Sant Pere Claver

Podríem dir que els actes de la Festa Major ja varen començar el dissabte dia 4 de setembre amb les notícies que hem ressenyat. El diumenge, la Residència d'avis Mare Marcel·lina va rebre i homenatjar la Santa Relíquia amb una Eucaristia participada i la veneració per part de la comunitat i avis residents. El dia 8 de setembre ho féu la Residència Sant Pere Claver de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials de la Generalitat de Catalunya amb una jornada curulla d'actes. Els dies 6, 7 al Santuari de Sant Pere Claver, es féu la tradicional



preparació de la festa del sant amb l'eucaristia i l'homilia referent a la vida del fill de Verdú, Pere Claver. El dia 8 de setembre, començaren els actes pròpiament forts de la festa Major, amb la Solemne Processó de la Relíquia acompanyada per molts fidels, amb torxes a les mans, cantant el tradicional Himne de la Relíquia i els Goigs al Sant. El dia de la festivitat de Sant Pere Claver, l'Església Parroquial es vestí de gala amb la solemne concelebració, fou presidida pel provincial dels Jesuïtes a Catalunya, P. Lluís Magriñà S.J., i cantada pel Cor d'Homes de la vila, sota la direcció de Josep M. Salisi i acompanyada a l'orgue per Cristina Marimon. Retorn de la Relíquia al seu Santuari on es venera durant tot l'any. Els actes lúdics anaren a càrrec de la Cobla ciutat de Cervera, Orquestra Mediterrània i Banda Sonora. Cal remarcar una magnífic partit de Futbol entre FC Verdú Vall del Corb i CF Bellpuig (aquest una categoria superior al Verdú) i va guanyar el Verdú Vall del Corb per 4 a 1.

### **Concert del XII Festival Internacional de Música de Tardor. Orgues de Ponent i del Pirineu 2010**

En el marc de l'Església Parroquial i podent gaudir del seu orgue, es va celebrar la primera jornada d'aquest Festival Internacional amb la participació d'Olga Miracle (soprano),



Joan Codina (flauta travessera), Hèctor París (orgue) interpretant peces de Handel, Bach, Soler i Do-nozeti. Un concert extraordinari que

fou molt aplaudit. Els professors ens varen obsequiar amb "el Cant dels Ocells" com a bis final.

### **11 de setembre Diada Nacional de Catalunya**

Com ja és tradicional, un bon grup de verdunins i amics ens reunim a la plaça del Castell per fer-hi un sopar a la fresca, ballada de sardanes i gaudir, al punt de la mitjanit, de la pujada de la senyera catalana al punt més alt de la Torre del Castell. En l'acte protocol·lari varen fer ús de la paraula el Sr. Josep Riera Alcalde de la vila i l'Excel·lentíssim president de la Diputació de Lleida Sr. Jaume Gilabert. Cant a la Senyera i ens acomiadarem amb l'himne Nacional de Catalunya "Els Segadors".



### **Cal Talaveró Centre d'Art**

Cal Talaveró Centre d'Art ens va oferir la possibilitat de compartir el dissabte 9 d'octubre una jornada molt especial plena de festa i bon art contemporani per poder gaudir de la Festa de la Verema i el Vi de Verdú. BON ART: de l'exposició TEMPS FUGIT. Presentació de la instal·lació de BENET ROSSELL "Càntir music" creada especialment per l'esdeveniment cultural TARDOR ART 2010-VINIL que del 7 al 30 d'octubre es porta a terme a tota Catalunya



amb la participació de 73 Galeries d'art. Unes mostres d'art amb caràcter propi i d'una evocació universal amb la participació de la ceràmica popular de Verdú "el càntir negre".

### **CF Verdú – Vall del Corb**

La temporada de futbol ha començat fort pel que fa al nostre equip local. Durant la pretemporada els nostres jugadors ja varen demostrar la bona preparació i qualitats, ara, en ple campionat, assoleixen els primers llocs. Força i endavant.

### **Una empresa de Verdú pionera amb el control remot dels regadiu**

La sorpresa fou quan, en un telenotícies de TV3, va saltar la notícia que



una empresa de Verdú era la inventora d'un mecanisme per controlar el regadiu, la seva eficàcia damunt del conreu i l'estalvi d'energia i aigua. Aquesta empresa està dirigida pel Sr. David Tous. Sabem de la personalitat i capacitat creativa del David Tous i no dubtem que serà un èxit i ja tindrem oportunitat de parlar-ne en properes edicions.

### **XXI festa de la Verema i el Vi de Verdú**

Durant els dies 9 i 10 d'octubre de 2010, Verdú estava de festa, de festa i de convivència i bona amistat. Malgrat la inclemència del temps, Verdú oferia una cita comarcal i a Catalunya. I així fou, més d'un miler de persones varen visitar la nostra vila i gaudir de les activitats pròpies de la festa i alhora admirar les mostres d'art i gastronomia que amb motiu de la Festa de la Verema i el Vi s'hi varen celebrar. L'Associació Juvenil Bacus, promotora de la festa, conjuntament amb l'Ajuntament de la vila, varen rebre el suport de moltes altres associacions verdunines, particulars i estaments oficials. Durant tot el cap de setmana es varen executar els actes programats: la gimcana de la verema per als joves, el concurs de piar raïms, exhibició



Foto Maria Vallverdú



castellera a càrrec dels "Torraires" de Montblanc, la llonganissada, campionat de botifarra, mostres de vi de Denominació d'Origen, fira d'objectes antics, trobada de col·leccionistes de plaques de cava, concert de mitja nit a càrrec de "Hotel Cochambre", la IX Trobada de Puntaires amb la participació d'unes dues-centes puntaires, Pregó de la Festa a càrrec del canta autor Xavier Ribalta amb la presència del conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural Sr. Joaquim Llena acompanyat del president de la Diputació de Lleida, Sr. Jaume Gelabert, l'il·lustre





Sr. Alcalde de l'Ajuntament de Verdú, Sr. Josep Riera, alcaldes, diputats regidors i representats de partits polítics, juntament amb la presidenta de l'Associació Juvenil Bacus de Verdú, la Sra. Emma Segura. La distinció honorífica de Piadora de l'Any fou atorgada a la Sra. Laura Zubiaur directora de la Galeria d'Art "Cal Talaveró" de Verdú per tot el que ha aportat a l'àmbit artístic, cultural i social de Verdú més enllà de les nostres fronteres. La distinció honorífica de Piador de l'Any fou atorgada al Sr. Manel Gómez d'Ivars d'Urgell per la seva participació i col·laboració a la Festa des del seus inicis. La Mostra Gastronòmica al Castell de Verdú fou molt participada i de qualitat. Un dels altres atractius força concorreguts fou la visita guiada als cellers particulars i d'elaboració. Com a fi de festa va ser el lluït Ball al Casal amb el conjunt "Zafiro 3".



### Activitat de la Fundació Tekhnikós

Aquesta fundació, ubicada a Verdú, ens va oferir una mostra d'art ben suggestiva i d'una finesa extraordinària. Amb el títol "Tast a la Llum dels Espais Altamira" acompanyat d'un tast de vins de criança i for-



matge madurat Sant Gil d'Albió, va resultar ser un espai atractiu juntament amb la projecció d'aquest art que es podia apreciar amb una gran bellesa.

### Bona notícia

Ajut concedit per al Castell de Verdú; de l'1% cultural del canal Segarra Garrigues, li ha estat concedida una ajuda per l'import de 400.000 Euros. Aquesta ajuda anirà destinada a acabar la restauració del patí interior, a millorar la il·luminació externa de l'edifici, així com la seva accessibilitat i seguretat contra incendis i altres millores.

# Ara fa 50 anys que va començar la millor dècada del segle passat: Els anys seixanta

Mario Cuixart Vilamajó



D'una manera neutral i amb perspectiva històrica moltes són les raons i fets per tal de qualificar la dècada dels seixanta com la millor del segle XX. No només s'apuntalava el que són els nostres dies fins aquest 2010 (en veu baixa cal dir que ningú tornaria endarrere, per molt que com deia la cançó...qualsevol temps passat fou sempre millor!), sinó que l'home arribava a la Lluna, però cadascú, els que hi són i els que ens han deixat són mereixedors del reconeixement general.

El tret de sortida el va marcar la joventut amb les cançons de protesta, les guitarres, la minifaldilla, el català, les pastilles antibaby, la universitat, els porros, els capellans obrers, el Concili, les pel·lícules d'art i assaig, les barbes, les patilles, Cuadernos para el diálogo, Comissions Obreres, el maig del 68, el mur de Berlín, el biquini, les discoteques, Eivissa i Formentera, el Ché, la nova cançó, el teatre experimental, la llei de Premsa, els pantalons de pana, els jersey de coll alt... Proposo al lector un exercici pel seu compte, pensar i anotar al marge 2 o 3 mots d'aquesta simbologia, ben segur que la llista es multiplicaria.

El desenvolupament va significar per molts milers de persones haver de marxar del camp a la ciutat, cap a l'estranger, o "de picos pardos a la ciudad" títol d'aquella pel·lícula en gran part filmada a Verdú l'any 1968. A nivell de l'Estat, un milió tres-cents mil persones varen creuar la frontera, amb una maleta de fusta o cartró lligada amb cordills, per arribar a una Europa a recollir les sobres del que no podia engolir, a canvi d'un treball duríssim i unes llengües, francesa, holandesa

i sobretot l'alemanya del tot estranyes. Altres, tres milions, es van comptabilitzar en el trasllat interior al País Basc, Barcelona, Madrid i València, i darrerament l'emigració interior catalana, on tres-cents mil persones procedents de la Catalunya rural s'establiren a la gran Barcelona, i ciutats del voltant. En aquest darrer segment, els llocs de treball destinats majoritàriament eren les porteries de l'Eixample, els bars, la fàbrica i el taller mecànic, el repartiment de Coca-Cola, i els mes joves i amb un 4t de Batxillerat fet a províncies entraven a la Caixa o als Bancs com a meritoris, llavors era a la tarda vespre quan completaven els estudis de base que mancaven, fent peritatges i estudis tècnics mitjans, fins i tot superiors amb molt esforç i lloança. Terres endins d'Extremadura, la Manxa, Andalusia oriental, com també de l'alta muntanya catalana quedaren només els avis i àvies.

Aquest canvi migratori produïa unes necessitats sobretot de mobles, electrodomèstics i cotxes, en paral·lel a un augment de la producció d'aquests béns de consum, en part també afavorits per les traves aranzelàries que el govern posava a les importacions, mentre facilitava en gran mesura la instal·lació de les grans multinacionals del sector, aportant això si la tecnologia, però no el nivell salarial del país d'origen. Només unes dades, la producció de cotxes passava de 30.000 unitats l'any 1958 a 160.000 l'any 1965, i la de frigorífics de 21.000 a 325.000 unitats en aquest mateix període, mentre que el novell parc de televisors arribava als quatre milions a darrers de la dècada.

Seguint la narració del NO-DO (per fer-ho més proper ho escriuré en castellà) deia: "...con las reservas hidráulicas en su total capacidad una vez finalizadas las obras, que permiten la llegada de electricidad a los cuatro puntos cardinales de la Patria, han llegado todos los electrodomésticos, muebles, coche y moto, y un piso de protección oficial, todo ello pagadero en comodísimos plazos mensuales, a través de la sencilla y fácil firma de unas letras de cambio..."

Aquest desenvolupament aniria creixent ja que era el premi que es donava a la gent "que no se mete en política", i el treballador quedava protegit per unes assegurances socials, malgrat que una part del salari i sobretot les hores extres -tantes com es volguessin - es pagaven en negre. El circuit es tancava quan el treballador/a exhaurit per la dura jornada i l'allau dels terminis que no paraven, trobava el refugi i s'arraulia a casa amb la tele i el lliit que el reclamava, en aquest context el baby-boom dels 60 estava servit.

Amb aquesta etapa venint del llarg túnel d'on venia el país, el model de vida pressionava sobre la majoria de la població fonamentant la satisfacció en dos conceptes: ordre públic i seguretat ciutadana, i van ser aquests dos pilars on el règim va bastir la seva sociologia ja que així assegurava la continuïtat. Malgrat tot, el gran mèrit cal trobar-lo en la maduresa d'una generació que una dècada més tard va permetre d'una forma universalment reconeguda, el pas cap a la democràcia d'una manera que meravellà al món digne d'homenatge per la història del demà.

# Càntirs de Verdú a Taradell, Osona

Josep Miret i Mercè

Descendent de Cal Tiona de Verdú

Fa 16 anys que visc a Taradell, Osona, i em va sorprendre que la gent dels pobles veïns, als taradellencs, ens diuen gitanos. Diuen que temps enrere el poble va quedar sotmès a una gran misèria a causa de la pesta, i només hi vivien gitanos.....

El primer cap de setmana després de reis celebrem la Festa de Sant Antoni Abat amb una gran desfilada de carros i animals. La Comissió dels Tonis, que és qui l'organitza, està documentant tota la feina relacionada amb els carros i amb animals i totes les feines del camp. Ha recollit una cinquantena de carros i moltes eines i aparells pel treball del camp i de la terra. Ara s'està gestant una exposició sobre el món del vi, ja que per aquestes contrades hi havia molta vinya abans de l'arribada de la fil·loxera.

El 25 d'agost, dia de la Festa Major, ens visita un bandoler, que diuen va recórrer aquestes contrades durant el segle XVII. És en Toca-sons. Diu la llegenda que va entrar a Taradell acompanyat dels seus companys bandolers i entre malifeta i trencadissa va ballar una dansa.... Cada any es poden revivre aquests fets. Un veí és escollit Toca-sons i aquell dia és l'amo del poble.....



Per estar ben instal·lats i perquè la gent els conegui, deixen que tothom visiti el seu campament bandoler, on ensenyen el maneig d'espases, donen pa i vi, deixen fer trets amb els seus trabucs, i ara ve el millor, ensenyen a la canalla i als més grans a beure amb porró i amb càntir. Però no ho fan amb qualsevol càntir, no. Ho fan amb sillons de Verdú. I no cal dir que va ser l'atracció de petits i grans.

Els bandolers tant anar d'ací cap allà fugint de la justícia i dels sometents, no en tenien de càntirs....! vet aquí que un dia em vaig arribar a Verdú a buscar-ne uns quants, de sillons, en vaig agafar de comuns de diferent mida, el de carro, el de segador, tres de trampa, que varen ser un tot un èxit, el de regadora, que encara que no sigui per beure va complir amb aquest fet, fent passar la set i assegurant una bona remullada, el de dos brocs....

Encara hi ha gent que m'atura pel carrer i em demana d'on ve el fet d'anomenar silló al càntir de Verdú... Perdoneu, però tot i tenir arrels verdunines, no els ho he sabut explicar coherentment.

També algun avi em va dir que recorden un silló negre, fet a Verdú, que l'anomenaven **el vigatà**... Diuen que era força gros i amb forma de tap de suro..... a veure si algú en sap alguna cosa .....

D'aquestes coincidències amb Verdú, com són els animals de peu rodó, els carros, l'establiment de famílies d'origen gitano, la manca històrica d'aigua, ara ja resolta, la presència de la vinya... em va venir la idea de fer aquest article, i dir-vos que Taradell, a banda de ser el poble de l'Albert Om, és on va viure molts anys i on va morir Juanitu Segarra, el gran capità del FC Barcelona.



# El coratge d'en Josep M. Salisi i Clos

Ramon Boleda i Cases

El març de 1997, sota el títol de *Una original felicitació nadalenca*, publicava a Nova Tàrrrega la notícia referent a una felicitació tramesa a tot Catalunya per la Unitat Bibliogràfica Secció de Música de la Biblioteca de Catalunya. La notícia s'ho valia. La felicitació reproduïa un fragment provinent de Verdú, que havia format part de la Col·legiata de l'Església Parroquial de Santa Maria de Verdú, de mitjan segle XVII.

Es tracta, doncs, d'una nadala d'una raresa bibliogràfica pel fet que són molt infreqüents les cançons de Nadal en llengua catalana en aquell segle XVII, titulada *Esta nit Gloriosa*, d'autor anònim, però vinculat al nostre entorn territorial.

La informació musical de referència parteix del gran fons de composicions que es guarden a la Biblioteca de Catalunya, procedents de l'arxiu de Verdú, guardades a la parròquia verdunina fins el dia 17 de gener de 1934. Aquell dia el reverend Mn. Higiní Anglès i Mn. Batlle, amb llicència del Sr. Bisbe de Solsona Excm Valentí Comellas, se les endugueren a Barcelona.

Segons el pare Irineu Segarra, director de l'Escolania de Montserrat, són d'un gran valor documental, corroborant la idea que jo en tenia. El pare Irineu, estranyat que haguessin sortit de Verdú, em deia: "És que ho heu de saber els de Verdú."

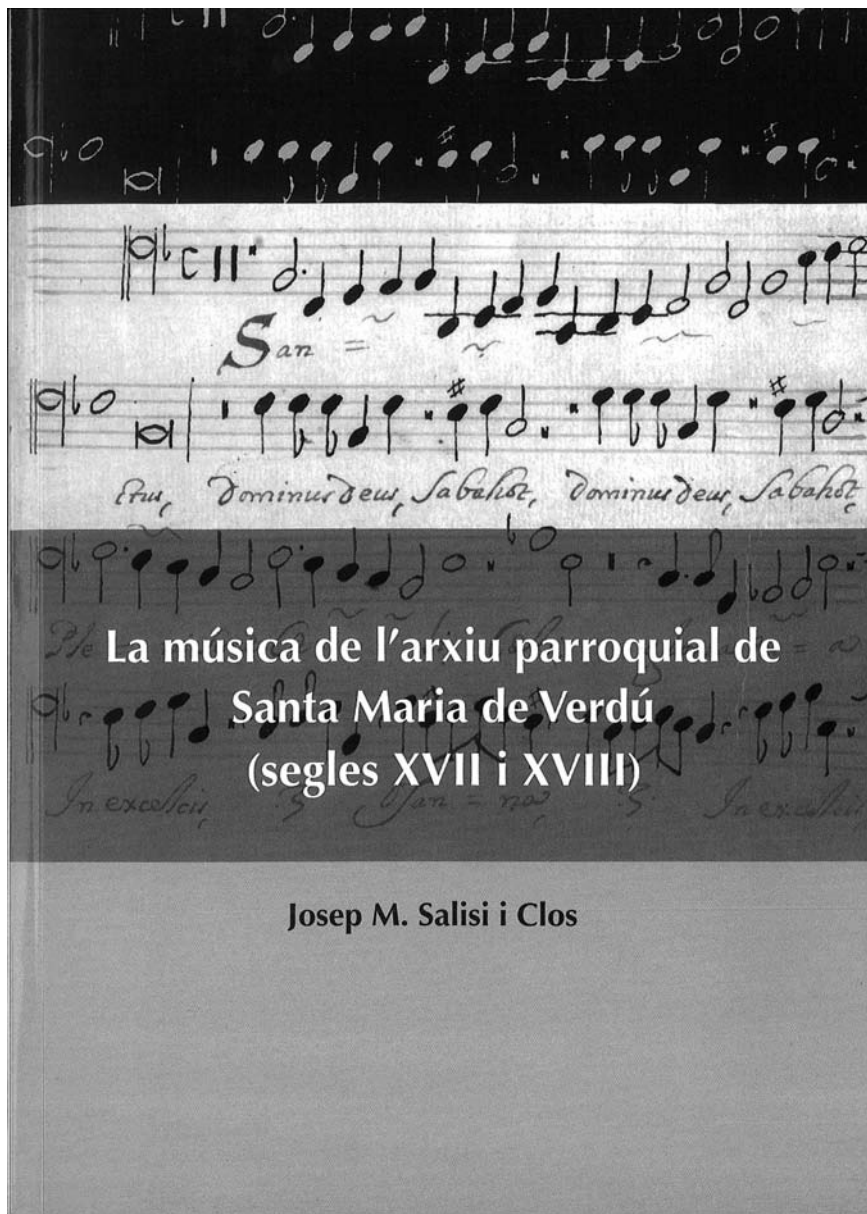
La curiositat per conèixer-les augmentà fins al punt d'anar a l'esmentada biblioteca per poder veure i tocar personalment els lligalls de

partitures musicals en les quals s'hi llegia profusament: "Estos papers són propietat de la Reverent Comunitat de preveres de Verdú 1763."

Tot aquest cabal de solfes està recopilat a l'arxiu de la Coral Sant Pere Claver, gràcies a l'interès del qui n'era director Josep M. Salisi i la bona disposició de la Coral que aleshores presidia Flavià Pont Solsona, desdinerant-se de més

de dues-centes mil pessetes sens ajuda de ningú.

El musicòleg Josep M. Salisi ja aleshores es dedicà plenament a estudiar els manuscrits musicals de Verdú, amb més tres mil partitures que arrenquen del segle XI, encara que la majoria pertanyen al segle XVII de diferents compositors d'arreu de la península entre els quals es troben els verdunins Joan Prim Segarra, Magí Nuet i Josep Segar-



ra, iniciant pacientment durant molt temps però amb una voluntat de ferro, sens plànyer sacrificis, el que seria el seu gran llibre de *La música de l'arxiu parroquial de Santa Maria de Verdú (Segles XVII i XVIII)* amb què assolí el XXI Premi d'Investigació Musical Emili Pujol, convocat per la Fundació Pública d'Estudis llerdencs de la Diputació de Lleida, que cuità de la seva edició.

Deia el P. Irineu: "És que ho heu de saber els de Verdú.", i Josep M. Salisi no n'ha tingut prou. No ha estat gasiu i ha escampat el nom de Verdú més enllà de les esferes musicals d'Espanya. El dedica: *A tots els qui han esmerçat una part del seu temps a fer música a Verdú.* i en la presentació diu que el llibre sobretot parla d'un poble, Verdú. *Estic més que orgullós d'haver nascut en aquesta preciosa vila urgellenca,, una població on la música ha pervingut arrelada amb la força de segles endarrere. A Verdú, la tradició musical es porta a la sang i, sens dubte, jo mateix m'he vist contagiats d'aquest fet.*

Tot un repte per a nosaltres els verdunins, i un exemple a seguir.

El fons musical en qüestió està considerat com un dels millors que hi pugui haver, superior al de moltes catedrals. Tant és així que hom se n'estranya en gran manera, com el

mateix Salisi que, en el seu llibre, busca alternatives de resposta als interrogants que ell mateix es fa: *Com va poder arribar a Verdú aquest important volum documental de música?* I apunta diferents hipòtesis versemblants relacionades amb personatges propers amb la cort reial de Madrid en temps dels regnats de Felip IV i de Carles II o alguns músics compositors de la *Real Capilla*.

La presentació del llibre formava part del programa d'actes de les Festes de Sant Pere Claver d'enguany, que tingué lloc a la nostra església parroquial plena de verdunins i forans que estigué a càrrec de l'autor Josep M. Salisi, de l'alcalde de la vila, senyor Josep Riera i del director de l'Institut d'Estudis llerdencs senyor Albert Turull, amb vincles familiars i d'amistats a Verdú.

Al final, el Cor de Cambra Absis de l'Aula Municipal de Música d'Ivares d'Urgell, dirigit pel mateix Josep M. Salisi, va oferir-nos com a primícia la recuperació del *Villancet* nadalenc referit en aquest escrit, titulat *Esta nit gloriosa* del segle XVII, com hem dit sorprenentment escrit en català, en el qual en la lletra d'algunes estrofes d'ofertament a Jesús del pessebre figuren pobles i llocs del nostre entorn nomenats així:

*Jo li portaré una Saya  
que es dels Omells de Na Gaya  
atzarena y davantal  
y una agulla y un didal  
per ques puga Apedazar.*

*Jo uns Balons y Ropilla  
que an fet a Ciutadilla  
de un lindo draper dit Caner  
ques teixit a les Belianes  
del bon cànem de Maldà.*

*Jo li portaré una Montera  
de un drap quel fan a Cervera  
de perdius dues o tres  
y amelles dels Ixades<sup>1</sup>  
que ayr me les van portar.*

Deia al final de l'escrit de Nova Tàrraga: "Potser algun dia aquesta nadala a quatre veus i orgue la sentirem cantar per alguna de les corals de la nostra comarca. Si així fos, jo m'hi apunto per escoltar-la." Aquell "potser" es féu realitat. I, per les voltes del nostre temple, ressonà de nou, com degué ressonar en altre temps, la melodia magnífica, que ens feu pujar l'emoció a flor de pell i el plaer de gaudir-la.

Gràcies a tots els que ho heu fet possible.

(1) Eixaders. Caseriu a la Vall del Corb, situat entre Belianes i Bellpuig que arruïnà la rubina de santa Tecla.

Si voleu enquadrar la revista, penseu en l'enquadrador artesà



**RELLIGATS ARTÍSTICS S.L.U.**

**Maria Camps Pàmies**

Major, 12  
25218 EL CANÓS – Tel. 973 53 31 06

**Llibreria Bufavents** – C/ Major, 23  
25300 TÀRREGA – Tel. 973 50 21 54

# Entrevista a Francesc Giró i Fontanals

Ricard Gilabert

Fa un any, Verdú vivia un important canvi amb la implantació del sistema de recollida porta a porta, que va modificar costums i maneres de fer de la població i va eliminar de les places i carrers els tradicionals contenidors per passar a utilitzar cubells individuals per a cada habitatge.

En el procés d'implantació hi van participar moltes persones, associacions i institucions. Però hi ha haver una persona que, pel seu càrrec professional i la seva vinculació familiar i sentimental amb la nostra vila, va involucrar-s'hi d'una manera especial. Aquesta persona és en Francesc Giró i Fontanals, un barceloní amb un fort empelt de verduní, tècnic de l'Agència de Residus de Catalunya (ARC), amb qui avui aprofitem una estona que ens ha dedicat per poder parlar d'aquest interessant món que és el reciclatge, sobre els resultats d'aquest sistema de recollida a Verdú i altres temes que hem considerat interessants.

—**Per començar, ens podries explicar quina és la teva tasca dins l'ARC?**

—La meva tasca dins l'agència és de tècnic. L'any 1992 em vaig incorporar al Departament de Medi Ambient, en concret a la Junta de Residus que anys després va esdevenir l'ARC. Jo provenia del món universitari, havia estat treballant com a professor d'anàlisi química a l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona (UPC) i em van venir

a buscar per iniciar tot el que feia referència a la recollida selectiva i al reciclatge de matèria orgànica. Fins aquell moment era molt estesa la recollida selectiva del vidre i començava la del paper, però l'orgànica era una assignatura pendent.

—**Has dit que provenies del món universitari, quina era la teva formació acadèmica i laboral?**

—Sóc enginyer agrícola. Quan vaig acabar la carrera em vaig incorporar a fer recerca al departament d'agronomia; aquest grup era i és considerat una referència a tot l'estat en aquest àmbit. Estàvem especialitzats en temes de control de qualitat de compost i dels processos de compostatge; era un tema molt específic, en el qual es porta treballant més de 30 anys. Després de dedicar molts esforços a controlar la qualitat del compost teníem la convicció que el més senzill era simplement que partíssim d'una recollida selectiva en origen per garantir la qualitat dels residus orgànics. Per aquest

motiu vàrem estar examinant diverses experiències a Alemanya. Quan vam tornar, conjuntament amb un grup ecologista que pressionava el govern perquè es plantegés seriosament aquest tema, vam redactar un primer avantprojecte, que posteriorment va donar peu que es fes la primera planta de compostatge per reciclar residus orgànics recollits selectivament.

L'any 1993, el govern català va aprovar la Llei de Residus, que ha estat considerada molt progressista i avançada per aquella època. El govern va ser molt valent ja que en aquell moment no tothom tenia molt clar que aquell era el camí a seguir. I van haver de passar uns anys fins a tenir una primera planta pilot ubicada a Torrelles de Llobregat. La primera experiència de recollida selectiva de residus orgànics municipals (restes de menjar i residus vegetals) va tenir lloc a finals de l'any 1996 i principis de 1997 en un parell de municipis propers a Barcelona: Torrelles de Llobregat i Molins de Rei.



—**Ha estat un camí llarg i difícil?**

—Des de 1992 fins l'actualitat hem anat lluitant contra les reticències de tècnics i polítics de tots colors per fer-los entendre que això que estàvem proposant era una cosa que queia pel seu propi pes. Cada vegada que sortia una argumentació en contra havies d'intentar fer l'argumentació contrària perquè s'adonessin que era necessari seguir per aquest camí. Els polítics a nivell de Catalunya han anat replantejant les vies legislatives per fer entendre a municipis i ciutadans què s'havia de fer. L'any 2003 es va modificar i perfeccionar la llei de residus, i l'any 2004 sortia la llei del cànon que pretenia incentivar els municipis que feien bé les coses, i penalitzar econòmicament els municipis que portaven residus a l'abocador, quan aquests residus podien ser reciclats. I aquest va ser un bon motiu pel qual molts municipis a partir d'aquell moment comencessin a fer números i veiessin que valia la pena fer recollida selectiva.

—**Al món polític li va costar entrar-hi, li ha costat tant a la societat?**

—El que és important és que el ciutadà no se l'ha de tractar com una peça més de l'engranatge, sinó que se l'ha de sensibilitzar, educar i se li ha de donar els mitjans i els instruments necessaris perquè això pugui funcionar. Cal molta pedagogia i a vegades ens en sortim i d'altres no. La prova fefaent és a Verdú, on la gent, en general, tenia una gran dèficit de cultura de reciclatge, perquè no tenia la informació, formació, ni els elements, etc. I ara es demostra que això pot ser capgirat.

—**A nivell de Catalunya, com estem?**

—En aquests moments a Catalunya la immensa majoria de municipis estan fent la recollida selectiva de

vidre, paper-cartró, envasos i també d'orgànica. Ho faran millor o pitjor, d'una manera o d'una altra, però ho fan. Estem pràcticament a punt d'arribar al 85-90% d'implantació. Queden municipis molt petits que al llarg d'aquest any i els següents acabaran d'implantar-ho, però pràcticament es pot dir que estem a un nivell europeu. Com en d'altres països d'Europa, tenim segurament moltes coses per corregir, moltes coses per anar rectificat, però si mirem enrere o mirem els que tenim al costat (la resta de comunitats autònomes) podem dir que hem fet grans passes endavant.



—**Avui en dia la societat de consum ens porta a generar cada vegada més residus. Té un límit aquest creixement, cap a on anem?**

—Aquest, de fet, seria el primer objectiu. El que hauria de preocupar més a tothom és la necessitat de reduir la generació de residus. No tot s'acaba en fer recollida selectiva. També s'hauria d'intentar deixar de fer residus, i això depèn en bona mesura de nosaltres però també depèn del sector productiu. Es poden fer moltes actuacions: des de deixar d'utilitzar bosses de plàstic i utilitzar bosses de roba que

són reutilitzables, anar a comprar amb cistell, utilitzar la bossa pel pa, etc. Però cadascú a casa hauríem de ser conseqüents i, en tots els àmbits, reduir la generació dels residus però també del consum energètic.

Si continuem fent un ús tan abusiu de recursos de la terra tindrem problemes greus i ben aviat, veurem com hi ha coses que començaran a escassejar, i per tant serà necessari que tots ens anem estrenyent el cinturó.

—**Saltant a Verdú. Fa cosa d'un any començàvem amb la implantació del sistema porta a porta. Ens podries explicar com és que es va escollir aquest sistema?**

—Ja fa molts anys, vàrem detectar a Itàlia que aquest sistema semblava que podia resoldre molts dels punts crítics que altres sistemes presenten. Ara fa justament 10 anys es van implantar les primeres experiències de recollida porta a porta a Catalunya. L'any 2000 se'n van

---

“la gent, en general, tenia una gran dèficit de cultura de reciclatge, perquè no tenia la informació, formació, ni els elements, etc. I ara es demostra que això pot ser capgirat”

---

implantar 3, i aquest any l'acabarem amb uns 100 municipis a tot Catalunya que han implantat el porta a porta amb alguna de les seves modalitats. Quan es van donar les condicions idònies com perquè es pogués plantejar aquest tema, em vaig adreçar a l'ajuntament. En ser coneixedor que tots els municipis de Catalunya havien d'implantar la recollida orgànica obligatòriament, vaig plantejar la millor manera que

em semblava de poder fer-ho, i no només centrant-nos en la recollida de matèria orgànica sinó també d'altres fraccions. Com que l'ajuntament no disposa de tècnics, em vaig oferir voluntàriament i altruista, simplement per amistat i per estima al poble, de fer aquesta figura de tècnic i intentar assessorar i orientar-los. Però perquè el projecte tingués èxit el que calia era implicar el màxim nombre de persones i associacions del municipi, i per això vam constituir una mena de comissió de seguiment. Vàrem fer diverses reunions, algunes visites, etc. Diguem-ne que es va fer una mena d'immersió ràpida en aquest món dels residus i de mica en mica vam anar construint el que havia d'esdevenir el porta a porta de Verdú.

—**I després d'aquest llarg procés, arriba l'hora de la veritat.**

—Que va ser el mes d'octubre-novembre coincidint amb la castanyada, tots ho podem recordar, on després de mesos intensius preparant els materials, fent reunions, fent les compres dels cubells, dels contenidors, del camió i de tot el que feia falta, vam estar en condicions de començar. Aleshores arribem al dia zero, el dia de la gran incògnita a veure com això funcionarà. Abans evidentment vàrem fer

unes assemblees perquè tothom tingués tota la informació, i tots els materials per poder fer la feina. Era un plantejament, com tots els porta a porta, agosarat però sobretot de responsabilitat compartida. Calia informar i formar, i això ho vam fer en aquestes dues assemblees i ambientant-ho amb activitats de conscienciació.

—**Amb quin record de la campanya et quedes?**

—Va haver-hi molts moments, no em quedaria amb una imatge sinó que em quedaria amb un conjunt d'imatges que és el que gairebé definiria una pel·lícula. Des dels mesos abans configurant els materials, la setmana abans que vam fer una sessió formativa molt exhaustiva amb tots els nois i noies que van col·laborar de l'agrupament escolta, amb tot el muntatge faraònic que vam haver de fer amb els cubells, les tapes, etc., fins arribar al cap de setmana del 30 i 31 d'octubre on va haver una implicació total. La netejada popular, a l'escola també es van preparar moltes activitats, es va treballar molt bé i a fons: tot l'ajuntament en ple, el personal d'administració, el secretari, la brigada, els regidors, l'empresa Spora, el Consell Comarcal mitjançant Urgell Net, etc.

L'experiència va ser fantàstica. Jo no ho oblidaré mai de la vida. Tot el poble trasbalsat però positivament.

—**Quina valoració es pot fer de tot plegat?**

—La valoració que es pot fer és francament molt positiva. Sincerament he de dir que no em va sorprendre, bé, per una part sí. En certa manera amb el meu coneixement i experiència de portes a portes sabia que en general quan es plantegen bé funcionen sempre, tot i que sempre hi ha el dubte de si hi ha alguna cosa que se t'escapa, no s'ha fet prou bé o s'ha deixat de fer. Per tant el dia abans no puc negar que hi hagués uns certs nervis. Simplement per conèixer a veure quin era el nivell de resposta: els resultats davant uns canvis tan importants. I per tant crec que sense cap mena de dubte podem estar molt i molt satisfets. De ser el municipi que menys reciclàvem a l'Urgell i segurament dels que menys reciclàvem a tot Catalunya (ens movíem el voltant del 5 o 10%) ara som segurament el municipi que més estem reciclant a l'Urgell i dels que més a Catalunya. Estarem entre un 60 i un 70%. També cal dir que en tot aquest plantejament que vàrem fer, hi havia una peça important: la deixalleria, la zona de transferència i l'àrea d'emergència que a hores d'ara ja hauria d'estar acabada i en servei, però que, tot i estar pràcticament acabada, encara no ha pogut entrar en funcionament. Esperem que estiguem ben a prop de posar en funcionament aquest servei que serà molt important que donarà cobertura a Verdú i petits municipis propers.

—**En resum?**

—A grans trets podríem dir que l'índex de generació de residus per





habitant ha disminuït lleugerament respecte el que teníem anteriorment. És a dir: Fem menys residus. Això vol dir que la gent també és molt més conscient. Voldria creure que hi ha hagut un canvi a nivell de consciència en el tema dels residus.

L'altre aspecte a ressaltar és que si abans recollíem selectivament un 5% ara ens mourem entre el 60 i el 70%. Abans el 95% dels residus de Verdú anava a l'abocador de Tàrraga.

**—Amb la posada en funcionament de la deixalleria aquest índex augmentarà?**

—Ara mateix, sense disposar de la deixalleria en funcionament, al llarg de tot aquest any, encara el 30-40% de residus s'envia a l'abocador. Vol dir que portem menys residus a l'abocador. Hem fet un gran pas, però encara podem millorar. Portem menys residus perillosos, perquè la matèria orgànica l'estem recuperant a part. Per tant vol dir que, des d'un punt de vista del canvi climàtic, estem generant molts menys gasos d'efecte hivernacle. A més a més, tot el que estem recollint selectivament és d'alta qualitat; s'han fet tres controls de qualitat de la fracció orgànica recollida selectivament a Verdú, i som el municipi de l'Urgell i de totes les terres de Lleida que més bona qualitat estem obtenint, amb menys d'un 1% d'impropis, estem en els bons nivells que tenen alguns portes a portes de Catalunya. Podríem parlar igualment en termes de recuperació de vidre, parer i envasos. Ara, quan entri en marxa la deixalleria, aquest nivell del 60-70, probablement passarà al 80% sense massa problemes.

I per altra banda, optimitzarem molt la gestió de la recollida del vidre, paper i envasos, que fins ara s'ha hagut d'anar portant a Tàrraga per

fer les transferències allà. Quan tot això ho puguem fer a Verdú, tot serà molt més simple, molt més ràpid i molt més econòmic.

**—Tots coneixem la teva relació amb Verdú, com et vas vincular al poble i vas començar a col·laborar-hi?**

—Fa tants anys que estic vinculat a Verdú, com anys fa que estic vinculat a la família Castelló Binefa, els pares de la meua dona Montserrat, unes excel·lents persones i pares. Em van acollir tan bé i em va acollir tan bé el poble, que des que estic vinculat a la família estic vinculat al poble. A casa, tots hem col·laborat en tot allò que s'ha fet al poble, sempre que hem pogut estar-hi. Des de la Festa de la Verema i el Vi, fins a totes les festes que s'han



anat fent, les festes majors, Sant Pere Claver, la revista Xercavins, i tantes altres activitats. Penso que Verdú, per petit que sigui, té una riquesa, una biodiversitat fantàstica. Hi ha una activitat cultural, una inquietud que és molt peculiar. Hi ha un nervi, un neguit positiu que diu molt a favor de Verdú. A mi sempre m'ha captivat. Encara que sóc nascut a Barcelona, de fet per la meua edat ja porto gai-

rebé 25 anys vinculat amb Verdú, amb un peu aquí i un peu allà, residint esporàdicament a Verdú (alguns caps de setmana, durant les vacances de Setmana Santa i de Nadal), però hi som menys del que voldríem. Sempre que podem, quan les activitats d'uns i altres ho permeten, hi tornem. Està clar que Verdú, i les famílies i amics que hi viuen són quelcom molt important en la meua vida.

**—Finalment per acabar, vols dirigir-te als lectors i lectores de Xercavins, o t'ha quedat alguna inquietud per dir-nos?**

—Ara estem tot just acabant el desè aniversari de la revista. Per mi Xercavins ha estat i és una aventura fantàstica. Que un poble tan petit com Verdú tingui una revista de qualitat, com Xercavins, diu molt a favor de Verdú i dels verdunins que hi col·laboren d'una manera o altra. Penso que dignifica molt el poble. Aprofito també per donar les gràcies perquè em vàreu brindar la possibilitat d'adreçar-me als verdunins, incorporant alguns articles de caire formatiu i pedagògic quan preparàvem el porta a porta. L'únic que puc desitjar és que continuï per molts i molts anys, que confio seran molts fructífers, i que jo, de tant en tant, hi pugui anar col·laborant.

**—Bé doncs, moltes gràcies pel temps dedicat i molta sort en la teua vida personal i professional.**

—Agraeixo aquesta entrevista i l'oportunitat que ens heu donat des de Xercavins i des d'altres àmbits, de poder fer realitat aquestes propostes, que a un any vista han demostrat que tenien sentit i que milloren la qualitat de vida de Verdú, dels verdunins d'avui i dels de futures generacions. Gràcies i fins aviat.

# Antics oficis i menestrals de Verdú

Guiu Sanfeliu

D'uns anys ençà, dóna la impressió que el nostre municipi, d'una forma molt tímida, augmenta el seu cens d'habitants, és cert. Agafant per referència l'any 1940, amb una baixa molt notable comparant-lo amb l'any 1936 (116 habitants entre víctimes de la guerra civil i refugiats a l'estranger), ens dóna un cens de 1.619 habitants. El registre més alt d'habitants el trobem al cens de l'any 1887 amb un padró de 2.185 habitants.

Aquesta baixada del cens fou constant durant quaranta anys, arribant a tenir solament 945 habitants en el padró de l'any 1981. A partir d'aquesta data s'inicia una lenta però constant recuperació, tenint en l'actualitat 1.008 habitants. Partint d'aquesta xifra, si la comparem amb la del cens més alt de la seva història, encara ens falta 169 habitants per arribar a la meitat del any 1887.

Si bé s'han construït algunes cases i pisos, el padró no ha augmentat de forma molt visible. A pesar de tot, a l'escola l'activitat és molt notòria, per la concentració d'infants de poblacions veïnes, però els seus alumnes verdunins difícilment es quedaran a viure al nostre poble, per la falta de treball a prop de casa. Fet que provocarà una contínua marxa de verdunins vers les ciutats en busca de treball més remunerat, com ha succeït fins ara.

També han baixat de forma molt visible els serveis i les activitats que necessita una població amb

el nombre d'habitants que ara té la nostra vila. Fent una comparació amb el comerços i serveis dels anys quaranta, els que jo recordo, i els actuals trobem una diferència molt notable. Que sens dubte no es recuperaran mai.

Fent un repàs de les diferents activitats comercials i serveis que tenia la nostra vila i els que té ara, trobem:

- **Metge:** Doctor Ros. Avui, Consultori de la Seguretat Social.
- **Veterinari:** Sr. Alonso. Avui, cap.
- **Fleques:** cal Juní, cal Colom, cal Frares i ca la Rita. Avui, cap.
- **Queviures:** cal Salvat, ca la Dolores, cal Pastoret, cal Solé, cal Senyores, ca la Santa i cal Salvat Vell. Avui, dues botigues noves.
- **Lleteries:** cal Soto i cal Botet. Avui, cap.
- **Merceries:** cal Salao. Avui, cap.
- **Fusters:** cal Fusteret i cal Fuster. Avui, un fuster restaurador.
- **Ferrers:** cal Guàrdia, cal Soto i cal Salat. Avui, cal Guàrdia.
- **Carreters:** cal Carreter, cal Colau i ca la Teta. Avui, cap.
- **Basters:** cal Guiu i cal Miano. Avui cap.
- **Sabaters:** cal Bané i cal Salao del Pauletes. Avui, un.
- **Lampistes:** cal Duros. Avui, dos electricistes
- **Pintors:** cal Jaume l'Enric i cal Tou. Avui, dos.
- **Sastres:** cal Caus. Avui, cap.

- **Barbers:** cal Quim, ca la Cafè i cal Cua. Avui, cap.
- **Perruqueres:** ca la Banera, ca la Rossita del Foix, cal Campaner. Avui, dues.
- **Modistes:** cal Jambonet, cal Rossendo, ca l'Orelles.

De perruqueries i modistes sembla que n'hi havia algunes més, però personalment no recordo quines eren.

- **Cafès:** cal Gabarró, el Sindicat, bar del Sala. Avui, tres bars-restaurant.
- **Pensions:** cal Ribé. Avui, cap.
- **Mecànics:** cal Benito del Lluïset. Avui, un.
- **Molins d'oli:** el Sindicat, cal Visorell, cal Patonet, cal Francisquet, cal Groc i cal Valent. Avui, cap.
- **Bodegues:** el Sindicat, cal Groc, cal Francisquet i cal Visorell, Avui, tres bodegues.
- **Taxis:** el Sisquet de la Manuela.. Avui, un.
- **Camions (alfalsaires):** cal Barrau i cal Bellart. Avui, cap.
- **Recaders:** cal Sants i ca la Tuies. Avui, cap.

Es possible que em deixi algun establiment, ja que la memòria sol jugar males passades, però poc variaria al que he exposat

Avui d'alguns d'aquests oficis, per obsolets, Verdú ja no en té necessitat, però dels necessaris que no en disposa, normalment s'acudeix al mercat de Tàrrega.

# Curs 2010-2011

Eduard Boleda

***“Aquest avançament escolar obliga a tancar abans les piscines, ens agafa pel mig la festa major i fa que els nens no la puguin celebrar, especialment els que van a Tàrraga.”***

***“Enguany tot sembla indicar que tenim un bon equip, que fa un gran futbol i molts gols, un equip per quedar, amb una mica de sort, entre els tres primers.”***

Sense que ens n'adonem gairebé ja som a les portes de Nadal, algú pot pensar que sóc exagerat, però la veritat és que el meu fill Guillem ja fa dies que va tirar a la bústia la carta als Reis per tal de ser el primer i no quedar-se sense les joguines que ell vol, diu que com que serà el primer segur que els hi portaran.

Aquest any el curs escolar ha començat una setmana abans i, a canvi, es farà una setmana de festa al febrer, personalment no hi veig massa avantatges i, en canvi, sí algun inconvenient, especialment aquí Verdú. Aquest nou calendari escolar obliga a avançar el tancament de les piscines, ens agafa pel mig la festa major i fa que els nens no la puguin celebrar, especialment

els que van a Tàrraga, i junt amb l'onze de setembre, que també és festa, resulta ser un començament molt intermitent i accidentat. Finalment ja veurem què faran la setmana de vacances al febrer, ja que aquest tema no està del tot resolt, però bé això ja es veurà.

Aquest estiu molta gent m'ha aturat pel carrer per preguntar-me el perquè no es feia la setmana de la música, la trobaven a faltar. En principi agraeixo públicament l'interès i això em demostra que la feina feta els últims 11 anys era ben rebuda en la vida cultural i quotidiana de Verdú.

El curs no es va poder realitzar per manca de matriculacions i aquesta és una conseqüència més de la crisi que tenim a sobre. Posat en contacte amb altres cursos tots han dit el mateix, que ha baixat molt el nombre d'alumnes i fins i tot alguns també s'han suspès. Però esperem que en propers anys aquesta crisi ens deixi respirar una mica més, o bé haurem de buscar una altra manera d'enfocar la realització del curs de música, i poder oferir així aquesta setmana musical al nostre poble.



Ara bé sense el curs de música he de reconèixer que va ser un estiu relaxat, sense nervis, i al final del mateix i just abans de començar les classes amb l'orquestra Julià Carbonell vàrem tenir l'oportunitat de poder tocar per primer cop al fossat del Liceu de Barcelona en les diferents funcions que varem fer durant una setmana amb la companyia de ballet de Pina Bausch. De fet era el segon cop que tocàvem al Liceu, el primer va ser fa uns vuit anys en un concert on hi havia un autocar sencer de gent de Verdú.

Per als integrants de l'orquestra el fet de poder tocar al Liceu i amb una companyia de ballet de nivell mundial era tot un repte, i tots teníem la càmera per tal d'immortalitzar l'efemèride.

De la mateixa manera que ha començat el curs escolar també ha començat la nova temporada de futbol, amb aquesta ja son sis les temporades que el FC Verdú juga de campionat. Enguany tot sembla indicar que tenim un bon equip, que fa un gran futbol i molts gols, un equip per quedar amb una mica de sort entre els tres primers. Vull aprofitar l'ocasió per donar les gràcies a totes aquelles persones que són sòcies i col·laboren amb el club, també a tots els que patrocinen l'equip, sense ells no seria possible fer futbol a Verdú. I animaria a tothom a qui agradi mínimament el futbol, o més encara, a tot aquell que s'estimi el poble a ajudar-nos fent-se soci, la quota és mínima, 35 €, i dóna dret a veure tots els partits del Verdú, inclosos els de la Copa del Rei i la Champions.



# d'Actualitat

Redacció

Com ja hem comentat a l'editorial, les festes al nostre poble són un element característic i que ens identifica. Sabem fer festes i exemple d'això és la gran quantitat que n'arribem a fer de punta a punta d'any. Ens els darrers temps, però, hem vist minvar la presència de públic sobretot a la Festa Major de Sant Pere Claver. Aquest any, amb el curs començat i escaient la diada del sant en dia feiner, ha fet disparar les alarmes sobre la conveniència d'estudiar canviar les dates de la Festa Major per afavorir-ne la participació.

En aquesta ocasió volem preguntar als nostres veïns i lectors què en pensen del format actual de festa i de les possibilitats hipotètiques de canvi que podria experimentar.

## Mariona Sanfeliu Pont

—Què t'han semblat els actes del programa d'aquest any?

—Realment, el programa m'ha semblat correcte. Tot i que crec que



faltarien activitats destinades als infants i als joves del poble.

—**Amb què es podria millorar la Festa Major?**

—Segurament si fos durant el cap de setmana, la gent no tindria excusa per no venir. D'aquesta manera també es podrien realitzar més tipus d'activitats i destinades a un públic més nombrós.

—**Creus que fer la Festa Major en cap de setmana milloraria la participació?**

—Com he dit anteriorment, sí, milloraria el nombre de visitants i donaria l'oportunitat als organitzadors de plantejar activitats més diverses, ja siguin culturals o d'oci.

—**En cas de fer-se en cap de setmana, què s'hauria de fer el dia del patró?**

—La festa del patró ha de ser el dia 9 de setembre, així com la processó del dia 8 o la missa del dia 9, però s'hauria de celebrar com cal el cap de setmana.

## Josep Riera Canyelles

—**Què t'han semblat els actes del programa d'aquest any?**

—Bé, tenint en compte que Sant Pere Claver era enmig de la setmana, i que durant el cap de setmana coincidim amb la Fira de Tàrrega. Es van adaptar els actes cívics a aquestes circumstàncies.

—**Amb què es podria millorar la Festa Major?**

—Milloraria si incrementéssim el **pressupost i l'assistència**. Però a Verdú fem moltes festes al cap



de l'any, i el pressupost municipal per festes ja és molt alt globalment. Si recordem les quines fem: cap d'any, la festa major de gener, carnaval, l'1 de maig, la festa del Silló i fira de ceràmica, la Festa Major de setembre, la Festa de la Verema i mostra de vi i gastronòmica, castanyada, i alguna altra que entremig s'organitza i en la qual també col·labora l'Ajuntament (cavalcada de reis, "aguinaldo" del soldat, vetllada literària de St. Jordi, ...)

Ajuntant algunes d'aquestes festes, es milloraria la qualitat, assistència (i pressupost) dels actes. Per exemple, podríem ajuntar la Festa del Silló i **els actes cívics** de la Festa Major d'estiu al voltant del pont del 15 d'agost. Milloraríem les dues festes i segur que serien multitudinàries, perquè als pobles dels voltants hi ha molts estiuejants, poques festes, i els pagesos no veremen encara. En tot cas, però, qualsevol canvi de dates s'hauria de consensuar amb les associacions i col·lectius implicats.

—**Creus que fer la Festa Major en cap de setmana milloraria la participació?**

—Això és una evidència. Antigament tothom estudiava o treballava al poble i es celebraven les festes locals entre setmana. Avui en dia la major part de gent treballa o estudia fora de Verdú, i per tant la festa local la fan quan toca a la població on estiguin.

—**En cas de fer-se en cap de setmana, què s'hauria de fer el dia del patró?**

—La processó i la missa en honor de sant Pere Claver es podrien seguir celebrant el dia del sant.

També es podria fer algun "acte cívic" com les sardanes i un ball de saló, encara que llavors, jo seria partidari de fer-ho en un marc selecte i reduït, com la sala gòtica del castell.

**Cristina Queraltó**



—Què t'han semblat els actes del programa d'aquest any?

—Suficients però malauradament poc concorreguts. Els que hi hem participat hem observat que hi ha hagut actes amb poca aflluència de gent que fins i tot s'han vist deslluïts.

—Amb què es podria millorar la Festa Major?

—Considerant que al mes de gener tenim una altra Festa Major, que per dates és més participativa, personalment proposaria de celebrar, a la festa de setembre, únicament els actes de caire religiós que, al cap i a la fi, són els de més aflluència i els més sentits per aquesta festa.

—Creus que fer la Festa Major en cap de setmana milloraria la participació?

—No, traslladar-la en cap de setmana no crec que pugui millorar la participació. Potser caldria acceptar que la vida als pobles no és com abans, la societat ha canviat i els hàbits de lleure també. A Verdú ja se'n fan força de festes i celebra-

cions i crec que, qui vol i pot, dins de les seves possibilitats i té el sentiment de poble, participa més o menys als actes programats.

—En cas de fer-se en cap de setmana, què s'hauria de fer el dia del patró?

—Tal i com he comentat anteriorment, solament els actes de caire religiós.

**Montse Pont i Huguet**



—Què t'ha semblat els actes del programa d'aquest any?

—La programació de la Festa Major d'hivern ha estat millor que anys enrere, hem tingut més diversitat d'actes, espectacle per la nit del dissabte, ball pel diumenge a la tarda, esports, actes infantils, i ens ha faltat quelcom pel jovent, però podem millorar. I la d'aquest estiu podria haver estat millor, però les dates no eren les més adequades per poder programar res en condicions, això comporta una festa una mica pobra. Hauríem de millorar-la com fos.

—Amb què es podria millorar la Festa Major?

—Amb actes per tot tipus d'edats, infants, jovent i gent gran. Programar una festa amb condicions comporta una despesa econòmica més elevada, i els verdunins hauríem d'estar disposats a fer una petita

aportació econòmica, com la que vàrem fer per l'hivern, que vàrem pagar les entrades de l'espectacle, entenc que a ningú li agrada rascar-se la butxaca i menys amb els temps que corren, però si volem quelcom millor ens ho hauríem de replantejar.

—Creus que fer la Festa Major en cap de setmana milloraria la participació?

—Crec que sí, s'hauria de traslladar al primer cap de setmana de setembre, en fer-la coincidir amb la festa del patró, el dia nou de setembre, quan cau en cap de setmana coincideix amb la Fira de Teatre de Tàrrrega i si s'escau entre setmana la majoria dels verdunins treballem fora vila, o com ara que els més joves ja han començat els estudis, ja que s'ha avançat el començament del curs escolar i això comporta que de cada vegada siguem menys gent als actes, per no dir ningú!!!

—En cas de fer-se en cap de setmana, què s'hauria de fer el dia del patró?

—És complicat fer les coses a gust de tothom, però la Festa Major s'ha anat empobrint amb els anys, i era de les més significatives d'anys enrere, almenys quan jo era joveneta, el dia 9 es pot conservar igualment com a dia festiu com sempre, crec que els actes religiosos es podrien continuar fent igualment, és qüestió de parlar-ne entre tots i decidir què és el millor.



**Visita la nostra nova tenda online**  
<http://online.copiesmaite.com>

Hi trobaràs de tot en papereria, material d'oficina, material escolar, consumible informàtic, maquinària d'oficina, mobiliari, arxius, organització personal, senyalització, manualitats, embalatge, escriptura, regals, presentació, entreteniment, etc...

C/ Santa Maria, 1 · 25300 TÀRREGA · Tel. 973 312 981 · Fax 973 501 424  
[www.copiesmaite.com](http://www.copiesmaite.com)    [online.copiesmaite.com](http://online.copiesmaite.com)    [maite@copiesmaite.com](mailto:maite@copiesmaite.com)



# Qualitat de vida. Escòtland

by Montserrat Aloy Rock

Bentornats de vacances i entusiastes de la platja: el tema que ens ocupa és espinós. Primera, perquè el símbol del país és el THISTLE, que en català significa CARD, i com vosaltres sabreu, és una planta espinosa que té una bella forma. Els celtes la reverenciaven per ser un símbol de noblesa de caràcter i de naixement, ja que la punxada d'un card significa càstig. D'aquí el seu *motto* "Wha daur meddle wi' me!", que en paraules nostres vindria a ser "No'm tocos allò que no sona!". Si teniu la sort que us concedeixin l'Ordre del THISTLE, és que el poble us va petit... o no. I amb aquesta semblança del país escocès, passo a la matèria. Vaig estar a Escòcia entre els dies 18 i 30 de juliol del 2010 amb una beca de l'OAPEE (*Organismo Autónomo de Programas Educativos Europeos*) referent a l'educació de persones adultes (*Grundtvig*) i l'ensenyament de l'anglès. Què he après dels nobles habitants d'aquella remota part d'Europa?

1. ESCÒCIA NO ÉS ANGLATERRA. No se us acudeixi dir "What beautiful country is England!" [Quin país més bonic és Anglaterra!] perquè us treuen del país amb una bufetada i se us nega l'entrada a qualsevol pub.
2. HI PLOU SOVINT. Res a veure amb la pluja urgellenca. Allà plou aigua, i hom s'ha d'endur el paraigua, les botes d'aigua i un bon impermeable. Si apreneu a dir "Nice day!" mentre cau el diluvi universal, els cau de d'allò més bé.
3. L'AIGUA ÉS BONA. Us deixa la pell suau, el cabell sedós i serveix per fer el millor whisky del



món. Glengoyne és una destileria que utilitza *uisge beatha* o *aigua de vida* per prosperar. I a fe que els va molt bé!

4. ALBA és l'antic o escocès nom d'Escòcia. Curiosament també és el nom de la patrona de Tàrrrega. Hi tindran parents, els de la city?
5. Fa 9.500 anys que s'hi viu. Tots estem d'acord en què són una mica rústics, aquells pobladors de les illes, però a canvi tenen una història molt rica en reis, princeses, castells, paratges bellíssims i literatura interessant.
6. LA GAITA. De l'expressió "Nen, no em toquis la gaita!". Sac de gemecs que emet música d'una manera extraordinàriament semblant a una munió de gats barallant-se en un carreró estret. Es pot tocar dret o assegut, com vulgueu, el so que fa és igual de desagradable.
7. BURNS. Senyor molt estimat en aquella terra, de nom de pila Robert, que escriví una munió de coses, entre elles la cançó "Auld Lang Syne". Us heu quedat igual, oi? Doncs nosaltres la vam traduir per "L'hora dels adéus". Per cert, que ells la canten a la nit de

Cap d'any. Nosaltres som més romàntics...

8. 25 de GENER. Diada del naixement del Robert Burns. Es fa un sopar per commemorar-ho, es llegeixen poemes i es menja Haggis (passeu al punt 9)
9. HAGGIS. Menja escocesa, molt peculiar tant al paladar com a la vista, que els escocesos adoren o detesten, i de la qual s'ha creat una versió vegetariana. De fet, la paraula en sí ja és motiu d'un capítol en aquesta revista tan estimada per als verdunins i altres éssers de terres enllà de l'Urgell. Comencem, doncs.
  - 9.1. Té forma rodona però no es pot xutar. Sí que es pot llençar lluny, com més millor, com a esport practicat a la manera escocesa. El rècord està en 55 metres per un *haggis* de 680 grams (l'Alan Pettigrew de l'illa de Inchmurrin, Loch Lomond, us en donarà més detalls).
  - 9.2. És un embotit. Però no es talla a llenques, no, es serveix amb un puré espès de naps i patata, la qual cosa fa que menjar-se'l ràpid estigui prohibit a tot el país, i que la beguda per fer-lo baixar sigui, evidentment, la cervesa.
  - 9.3. No s'acostuma a explicar de què està fet, a no ser que vulgueu enemistar-vos amb la família, pub, o amics que us acullen per oferir-vos aquesta exquisidessa. Diuen que les parts més entranyables de les bèsties salvatges hi tenen cabuda, però avui en dia l'ingredient principal roman en l'obscuritat més absoluta.

9.4. I què és un haggis? Doncs és, en paraules dels habitants d'aquelles latituds: *“una criatura petita de quatre potes de les Terres Altes d'Escòcia que té els membres d'un costat més curts que els de l'altre. Això significa que està ben adaptat a córrer pels turons a una altitud cons-*

*tant, sense haver d'ascendir o descendir. Tanmateix, es pot atrapar fàcilment a un haggis corrent pel turó en direcció oposada”.*

10. NOMS INTERESSANTS: Llac Ness (amb ésser viu de color verd inclòs); bicicleta, televisió, màquina de vapor, telèfon, insu-

lina; clonatge d'ovelles (Dolly, Parton potser?); Jethro Tull; Susan Boyle; Sir Arthur Conan Doyle; Robert Louis Stevenson, etc.

11. Un acudit: “Per què els gaiters caminen ràpid mentre desfilen?” “Per escapar-se del soroll que fan les gaites!”

## Les cites

Josep M. Sanfeliu i Sambola

Verdú - Tàrraga, octubre 2010

*“Sóc ric sense diners, faig el que m'agrada...”*

Dedicat i en el record de l'amic P. Jordi Roca S.J.

Sé que redactar un article amb paraules que altres han deixat escrites, és relativament fàcil. Però, és que abans has de haver llegit una mica... Als que ens agrada estar envoltats de llibres, pensem que fullejar-los una estona cada dia ens enriqueix l'ànima i ens fa aprendre a reflexionar i a gaudir una mica el temps que ens ha tocat viure. Dies, per cert, difícils i amb un futur no gaire esperançador; on es prioritza la vulgaritat per damunt l'ètica... Evidentment no es pot generalitzar. Tenim eines per fer que la cultura i l'entreteniment arribi al menjador de totes les cases cada dia i menyspreem aquesta gran riquesa en sainets, mentides, enganys i mal gust... I així ens va.

### Cites:

- “Quan arribi la prosperitat no la facis servir tota.” CONFUCI
- “L'home és l'intel·ligent més animal que existeix.” JAUME PERICH

- “No he parlat amb la meva dona des de fa anys, no la vull interrompre.” R. DANGERFIELD
- “Tothom vol anar al cel, però ningú vol morir.” PETER TOSH
- “Aquests són els meus principis, si no us agraden... En tinc d'altres.” GROUXO MARX
- “La intel·ligència és evitar la feina, és més, aconseguir que te la facin.” LINUS TORVALD
- “La ira és un verí que un pren esperant que mori l'altre.” W. SHAKESPEARE
- “Des del moment que pagues impostos, ja ets part del sistema.” BOB DYLAN
- “El nostre cap és rodó per permetre al pensament canviar de direcció.” FRANCIS PICABIA
- “És la fortuna, no la saviesa, la que governa la vida de l'home.” MARC TULLI CICERÓ
- “La història és repeteix. Aquest és un dels errors de la història.” CHARLES DARWIN
- “Tota presó té la seva finestra.” GILBERT GRATIANT
- “Si segueixes complint anys, acabaràs morint-te...” GROUCHO MARX
- “Si la joventut és un defecte, te'n corregeixes ben aviat.” GOETHE
- “La veritat és filla del temps, no de l'autoritat.” FRANCIS BACON
- “Els nens aprenen a somriure dels seus pares...” SHINICHI SUZUKI
- “Pensa com pensen els savis, però parla com parla la gent senzilla.” ARISTÒTIL
- “Tan sols hi ha una manera de posar fi al mal, i és tornar bé per mal.” LLEÓ TOLSTOI
- “La ignorància afirma o nega rotundament; la ciència dubta...” VOLTAIRE
- “Vivint, tot falta; morint, tot sobra...” FÉLIX LÓPEZ DE VEGA
- “Més trist que la mort és la manera de morir.” MARC VALERI MARCIAL
- “La mesura de l'amor és estimar sense mesura.” SANT AGUSTÍ
- “Quan la meva veu calli amb la mort, el meu cor seguirà parlant...” R. TAGORE

No vull cansar al lector i amic i acabar amb la cita de les cites... La que tots hauríem de haver escrit més de mil vegades cada dia:

“T'estimo.”



# Breus

Eduard Ribera - <http://eribera.blogspot.com>

**1#\_Què és la veritat.** La veritat és un ganivet sense mànec. La veritat és una pedra a la sabata. La veritat és una brossa a l'ull. La veritat és una bastonada de cec. La veritat és pixar contra vent. La veritat és una llufa en un ascensor. La veritat és un incendi descontrolat. La veritat és el contrari de la no-veritat. La veritat és el papu de la política actual.

**2#\_Infinitius.** No saber és molt pitjor que no tenir. No encertar és molt millor que no pensar. Dissentir és més compromès que assentir. Divagar és molt més comú que perseverar. Difamar és molt més freqüent que admetre. Creure és més còmode que dubtar. Sermonejar és més pràctic que dialogar. Imposar és més ràpid que negociar. Parlar és més fàcil que escoltar. Pensar és més difícil que només viure. Crear és menys arriscat que criar. Sobreviure és anar fent. Morir és l'infinitiu més paradoxal. La immortalitat és l'infinitiu més impossible.

**3#\_Ciències naturals.** L'home és l'únic rapinyaire amb grapes que ha desenvolupat l'habilitat de posar bitllets robats de cinc-cents euros en sobres nominals a dins d'una caixa forta.

**4#\_Camina que t'esgarrono.** Caminar i respirar són dues activitats per les quals encara no hem de pagar, tot i que –és cert– existeix la respiració assistida, instrument que en el tarifari d'una clínica privada deu costar un ull de la cara, un ronyó o un colló i mig. De caminadors automàtics també n'hi ha però són tan absurds que gairebé no val la pena de tenir-los en compte. Ho dic perquè, si has de sortir per cames davant d'un predador encabronat millor fer-ho a camp obert que sobre una cinta transportadora sense fi que, com ja sabeu, no condueix enlloc. Tal com estan les coses, la millor estratègia és caminar i respirar tant com puguem mentre encara sigui de franc. No fos cas que, havent de fer front als costos de la pseudocrisi que ens han endinyat entre esquena i garró,

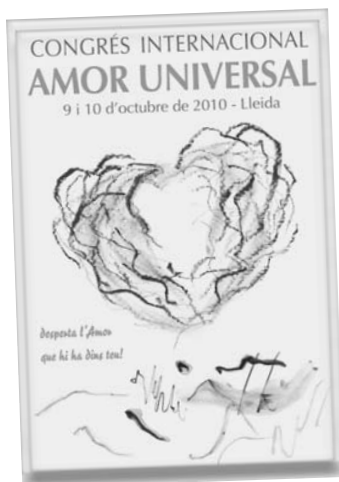
ens apliquessin un impost vital per respirar o una taxa d'ocupació de la via pública pel sol fet de sortir a fer una passejada.

**5#\_Què és què.** Un escriptor és una persona que, quan acaba de treballar, agafa les paraules del diccionari i les ordena d'una altra manera per mirar de guanyar un premi. Un editor és una persona que reedita escriptors antics i els posa per ordre en catàlegs nous de trinca. Un distribuïdor de llibres és un logista que emmagatzema caixes i que sempre multiplica 40 per 100. Un llibreter és una persona que es dedica a liquidar llibres a preu de saldo. Un lector és un aparell imprescindible que han de tenir totes les persones que volen estar a l'última en tecnologia. Una biblioteca és el lloc on els àcars naixen, creixen i es reproduïxen i t'atenen unes noies molt simpàtiques. Una literatura és una cosa molt pesada que abans s'ensenyava a l'institut, que és aquell llocs on els adolescents aprenen a fumar porros.

## Per l'amor, amb l'amor i desde l'amor

Cristina Marimon

Escrit llegit en el Congrés Internacional sobre l'AMOR UNIVERSAL fet Lleida el 9 i 10 d'octubre



“Conduïm amb energia i decisió la nostra vida.  
Conduïm amb coratge i amor el nostre caminar diari.  
El nostre anclatge en aquests món...  
la nostra saviesa i poder, el nostre amor i saber.  
Respira, recorda i reconeix el teu intent,  
la teva veritat única i poderosa.  
I llança't a expandir tant d'amor i tanta consciència,  
tanta bellesa i tanta entrega.  
Llança't a assaborir tot el que és nou, el que és màgic...  
aquest intent, aquest salt vers el desconegut  
que la vida ens té reservat.

Atreveix-te a experimentar l'etern.

I permet-te ressonar ara i sempre amb el que és real.

Amb aquesta expressió de puresa i veritat que està en tots els nostres cors.

Atreveix-te a viure el moment present sense preguntar, sense jutjar, sense projectar... sent simplement sincer, autèntic i obert al que la vida et té reservat.

Aquest és el gran miracle, la gran heroïcitat: ser fidel a tu mateix, obrint-te al creador perquè es manifesti en tu, la veritat del teu ser, la confiança i la connexió amb tu mateix, amb els altres, amb la natura, amb l'univers... amb Déu”.



# L'article de Cal Talaveró

Laura Zubiaur

Després de la Festa de la Verema i el Vi de Verdú, surt un exemplar de la revista Xercavins. M'alegro moltíssim de no haver entregat l'article de Cal Talaveró abans, ja que així puc agrair-vos la distinció de Piadora de l'any en la 21a edició d'aquest 2010.

No sé si tothom sap que els piadors elegits s'assabenten de la decisió a la mateixa plaça Major, just quan el Sr. Alcalde llegeix els motius pels quals han estat triats. Escoltes atentament per conèixer qui serà l'elegida i... poc a poc... (sense creure-ho del tot)... notes que es refereix a tu. La cara se'm transformà, una sensació de "bleda assoljada" envaï el meu cos, el personal del voltant em deia que em bellugués cap a l'escenari... em felicitaven... i la relació espai-temps canvià de dimensió. Vaig pujar les escales sense saber ben bé com, petons... et donen el trofeu (del meu ben estimat Pep Mas) i et conviden a parlar. Un micròfon augmentava la meua veu i em sentia dient unes paraules que donaven les gràcies... una gran emoció omplia la meua gola, el meu cor, les meves cames...

Un cop paït el tràngol i més serena vull tornar a donar-vos les gràcies més conscientment. Primer a les persones que van reunir-se per decidir els Piadors de l'any 2010, després a tots el verdunins (que desitjo us sentiu conformes amb la decisió presa) i molt especialment al meu home, en Ferran, que va portar magistralment el "parany" per dur-me a la plaça "innocent" i "enganyada" per rebre la sorpresa.

No puc tancar el capítol d'agraïments sense recordar que les tasques a Verdú en les quals he contribuït han estat possibles en estretíssima col·laboració amb la Francina Mas, en

Xavi Ramell, el grup de bons amics amb els quals sé que sempre puc comptar (són uns quans per anomenar-los aquí, però vosaltres ja sabeu els que són!), a les autoritats que han cregut convenient deixar-me llibertat d'acció i a tots i totes les persones que participen en els actes, actuacions, festes i esdeveniments que fem junts. Han estat moments especials que donen sentit a la vida. Estic molt contenta de viure a Verdú. Gràcies, sincerament m'ha fet molta il·lusió!!!

I ara entrem en matèria.

**Fins el 30 d'octubre a Cal Talaveró us hem preparat dos projectes: "Tardor Art 2010 – Vinil" i "Temps Fugit" del que ja us vaig parlar en el Xercavins de l'estiu com exposició que ha estat visitable des de mitjan de setembre.**

Per segon any consecutiu la **Tardor de l'Art** ens convida a conèixer la creativitat plàstica del nostre país.

En aquesta edició la proposta **Tardor Art 2010 – Vinil** és una gran exposició expandida per Catalunya que gira al voltant d'un fil conductor, el disc de vinil. En l'esdeveniment cultural hi participen 74 Galeries d'Art de tota Catalunya que mostren al seu espai expositiu una única obra original d'un dels seus artistes realitzada especialment amb discs de vinil. Pintura, escultura, fotografia, instal·lació o video-art... homenatjant un objecte, lligat a la visió més romàntica de la música, des de la vesant plàstica contemporània.

A Verdú Cal Talaveró presenta la instal·lació de **Benet Rossell** titulada **Càntir músic** que consta de 7 vinils de 33 revolucions i 7 "sillons" de Verdú (realitzats per Josep M. Turull de ceràmica Maria Font) situats al

capdamunt, presentats de forma escalonada, perquè es tracta d'una escala musical, *"un homenatge a la música primigènica popular d'arreu del món, que en aquest cas irradia des de Verdú"* segons paraules del propi autor.

De forma especial col·laborem amb la Galeria d'Art Espai Cavallers 31-33 de Lleida presentant també l'obra de vinil d'Anselm Ros "El record s'aferra a la memòria com a la nit, la làmpada al sostre" una subtil i poètica obra de vinil i pintura acrílica. Al novembre les dues obres viatjaran a Lleida per ser exposades a la ciutat.

**Del 6 de novembre al 19 de desembre ARTUR DUCH** ens presenta una selecció d'obres realitzades sobre l'Edat Mitjana. Els personatges característics, la religió, l'exèrcit i els castells, inspirats en els existents a la Segarra i l'Urgell, ens faran un repàs sobre l'època des de la mirada desenfadada, observadora i crítica d'un autor que coneixeu ja que ha exposat en altres ocasions a Verdú i que sempre ens sorprèn per l'humor, personalitat i ofici amb que treballa.

**ART-VISIÓ** augmenta la col·lecció d'obra gràfica original amb dos noves propostes que es realitzaran al desembre:

- MUSEU DE VESTITS DE PAPER DE MOLLERUSSA PER ARTI-GAU
- CENTENARI MARIUS TORRES PER PERICO PASTOR.

Si voleu més informació no dubteu en preguntar-nos.

Un cop més us convidem a passejar per la nostra vila i acostar-vos a Cal Talaveró. Entreu i us rebrem encantats per mostrar-vos l'exposició del moment.

# Festa Major en honor a Sant Pere Claver

Residència i Centre de Dia Sant Pere Claver

El dimecres dia 8 de setembre, la **Residència i Centre de Dia Sant Pere Claver** vàrem organitzar un seguit d'actes festius al nostre Centre, per tal que els nostres avis gaudissin d'una bona estona de celebracions en honor a sant Pere Claver i, mai més ben dit, en homenatge a la nostra Residència, tal i com indica el nom.



Els actes varen començar a les 11:00 h. del matí, amb una missa dirigida per mossèn Ramon Roca, el qual ens va portar les relíquies del sant i els avis varen poder besar-les. També varen participar amb un seguit d'ofrenes, entre les quals hi havia treballs manuals realitzats en el Centre.

En l'Eucaristia hi va haver molta participació dels familiars dels usuaris i voluntaris del poble. També vàrem invitar els avis de la Residència Mare Marcel·lina i compartiren amb nosaltres aquesta estona.



Tot seguit, vàrem fer un pica-pica popular per tots els assistents a l'acte de la sagristia. Vàrem poder comptar amb un invitat molt important en el dinar del Centre, ja que el mossèn fou invitat per tots els residents. A la tarda, vingué el Sr. Josep Pijuan amb una acompanyant que tocava el teclat, i ens cantaren cançons per tal d'inaugurar el ball de Festa Major. Finalitzarem amb un berenar de germanor per a tots els assistents a l'acte.

Els avis s'ho varen passar molt bé! Des de la *Residència Sant Pere Claver* volem donar les gràcies a tots els voluntaris i familiars que participaren en aquesta diada, i al mossèn Ramon Roca pel seu gentil treball.



# Comença un nou curs

Els caps de l'AEiG Marinada

Són les 4 de la matinada. Els caps del cau estem al casal amb la canalla dormint. Dormint? No. Tots no! Sempre hi ha qui aprofita les nits del cau per fer una mica de xivarri, parlar amb els amics, fer brometes i sobretot fer enfadar els caps.

Demà serà un gran dia. El primer dia d'aquest nou curs que estem a punt de començar. Serà important per als nois i noies que canvien de branca. I també ho serà per als que s'incorporen de nou al cau.



que esperem que ens ajudin i ens donin suport. Costarà de superar aquesta xifra, però per nosaltres serà un repte que pares i mares col·laborin activament a la vida de l'agrupament per tal d'aconseguir nous objectius.

Finalment dir que hem vist augmentar el nostre equip de caps amb dos caps nous. Aquest curs hem volgut agrair la motivació i implicació de les Caravel·les obrint la branca de Truc 1. Esperem que aquest any s'ho passin molt bé i que pel curs que ve tinguin ganes de sumar-se al nostre equip. Sincerament les necessitem.

Confiam que aquest sigui un gran curs, amb projectes engrescadors i molts èxits col·lectius. Us n'anirem informant.

Aquesta tarda han estat preparant tots els detalls del Pas de Branca. Els caps portem dies donant-hi voltes, i fa tot just una estona hem acabat els últims preparatius.

Demà a les 11 ens esperen pares, mares, germans i germanes per viure de nou aquest acte que marca l'inici del nou curs. Com cada any el curs gira al voltant d'un eix, que es treballa de manera global a tots els caus que pertanyen a Minyons Escoltes i Guies. El d'enguany és el Gènere. Com a escoltes i guies, la nostra manera de treballar és totalment paritària i les tasques

es realitzen independentment del sexe de l'individu, però cal incidir en aquest tema i anar més enllà del cau per portar-lo a la societat. Per això aquest any el model persona i societat serà el que es treballarà durant el curs. Un curs que fa dies que portem preparant.

Vàrem fer les inscripcions i estem molt orgullosos de la confiança rebuda. Cada any el cau creix i creix més. Aquest ja som més de 60 nois i noies, a més a més de 9 caps i 3 pares i mares a l'equip d'agrupament. Els pares i mares també juguen un paper molt important, i és per això



# Noves notícies del grup de ioga a Verdú

Àngels Escolà

La paraula catalana “ioga” prové del sànscrit yoga (en sànscrit i pali: योग, yóga, “jou” o “unió”), que procedeix al seu torn del verb yuj: “col·locar el jou [a dos bous, per unir]” i es pot traduir per concentrar la ment, absorbir en meditació, recordar, unir, connectar, atorgar, etc. El verb yuj té la mateixa arrel indoeuropea que els termes catalans «jou» i «conjugal». El ioga, deia el savi indi Patanjali, “és l’absència de fluctuacions de la ment“. És a dir, la capacitat de mantenir la ment present i enfocada totalment en l’activitat que estem desenvolupant.

Al casc antic de Verdú hi ha un edifici de daus de pedra. Es tracta d’un edifici molt auster, de portalada arquitravada a la planta baixa i balcó i finestres al pis superior, rematat per un petit campanaret. A la façana prop de la cantonada hi ha l’escut abacial de Ferran Lerín, abat de Poblet. A la planta baixa hi havia una capella dedicada a la Mare de Déu de la Soledat i a la planta superior

una sala i les habitacions. L’hospital es va mantenir en funcionament fins els anys 70 del segle XX, atenant el firaires que es posaven malats i els pobres que necessitaven ser hospitalitzats.

Les pràctiques de ioga a Verdú es fan a l’edifici de l’hospital que avui és el Museu d’Arqueologia de Verdú que porta el nom de Ramon Boleda i Cases. S’ha habilitat l’últim pis de l’edifici, una mena de magatzem, i s’ha convertit en una agradable sala per fer les pràctiques de ioga. La il·luminació és indirecta, el terra que era de rajola està emmoquetat i aïllat de la fredor del ciment.

L’horari de les classes són el dilluns i el dimecres a les 8h del vespre. Amb la qual cosa hem aconseguit que es dupliquin les hores de ioga que es fan a Verdú. També hi ha horari els matins, els dimecres a les 10 h. D’aquesta manera l’edifici de l’antic Hospital dels Pobres de Crist, arquitectura bastida a la primera meitat del segle XVI sota l’abadiat de Ferran de Lerín de Poblet, retor-



na a obrir les portes per a millorar l’estat físic de les persones. Però no pas amb tècniques mèdiques sinó amb una tècnica mil·lenària importada de l’Índia que es basa en la pràctica física, la relaxació, la respiració, la concentració, l’atenció, la meditació, ... El loga selecciona, adapta i modifica, a cada persona, per tal de facilitar i obtenir un equilibri en la salut, el benestar de tot l’organisme. Està dirigida a persones que desitgen millorar la seva qualitat de vida de forma pausada i intel·ligent. Amb sentit comú.

# El gegant dorment a Verdú

Jordi Mayoral

La nostra és una terra de gegants, n'hi ha a molts pobles i ciutats. Surten a les festes per ballar per carrers i places. Però fa poc temps ha aparegut un nou gegant singular, un gegant dorment.

Una llegenda parla de l'existència d'un gegant mític que rondava per les terres de l'Urgell. Aquest gegant dominava les forces de la naturalesa, jugava amb els estels, feia créixer els núvols i, si s'enfadava, desencadenava tempestes. No sabem què va passar però ara hem descobert que el gegant porta segles dormint en algun lloc desconegut. S'ha trobat a l'armari de les tres claus una referència icònica i se n'ha creat una representació.

També hem imaginat com deuen ser els seus somnis i els podeu veure en el Museu de Juguets i Autòmats de Verdú.

El Museu de Juguets i Autòmats de Verdú i el festival fotogràfic Emergent realitzen l'exposició "El gegant dorment" dels artistes Josep i Maria Giribet fins a finals d'octubre. D'aquesta manera el Museu de Verdú col·labora amb Emergent, el festival internacional, lúdic i creatiu vinculat al mitjà fotogràfic. Així, es desenvolupa un acord a través del qual dues plataformes punteres del territori sumem sinergies en favor de la difusió cultural i del patrimoni.

L'exposició "El gegant dorment",

que consta d'una instal·lació i un vídeo, té l'objectiu de promoure la fotografia com a eina d'inclusió social, contribuint a descentralitzar l'art de primer nivell i apropar-lo a les terres de Lleida.

Aquesta és la tercera exposició del Museu de Juguets de Verdú vinculada a l'art contemporani, després d'haver realitzat amb gran èxit les mostres temporals: "Barceló: un geni a Verdú", en què es mostraven grans ceràmiques de l'artista mallorquí i "Fora de joc", una exposició de Daniel Steegmann que vinculava l'art contemporani i el futbol.

## PINTURES i DECORACIÓ



Tarròs

C/ Sant Pelegrí, 18  
Tel. 973 50 12 60  
Fax 973 31 36 27  
**25300 TÀRREGA**

C/ Bisbe Ruano, 11-13  
Tel. 973 27 16 11  
Fax 973 27 17 22  
**25006 LLEIDA**

C/ Ferrer i Busquets, 88  
Tel. 973 60 05 07  
Fax 973 71 08 68  
**25230 MOLLERUSSA**

C/ Josep Zulueta, 7  
Tel. 973 36 01 61  
Fax 973 35 44 53  
**25700 LA SEU D'URGELL**

C/ Barcelona, 39 - Pl. de la Sardana  
Tel. 973 44 30 34  
Fax 973 44 30 41  
**25600 BALAGUER**

# Troballa de les restes d'un cavall als Estinclells

Àngels Salcedo i Ramon Cardona

Durant la segona quinzena de setembre s'ha realitzat la novena campanya d'excavacions a la fortalesa ilergeta dels Estinclells. La campanya d'enguany ha consistit sobretot a avançar l'excavació del fossat defensiu del jaciment i a posar les bases d'un projecte d'arqueologia experimental que s'anomena CEP (Camp Experimental de la Protohistòria). Ha estat en les excavacions del fossat que han aparegut les restes d'un cavall de mida petita.

El poblat ibèric dels Estinclells estava molt ben defensat. Tenia una muralla que envoltava tot el poblat, feta de pedra i tova i d'una alçada de 1'20 metres. A més a més en el punt de més fàcil accés, a la banda externa de la muralla, hi havia un fossat defensiu que actuava com una autèntica barrera. Aquesta estructura està excavada al terreny natural i fa una amplada de 5'5 metres, una llargada de 48 metres i una alçada de 1'70 metres. Les tasques de recerca de la darrera campanya d'excavacions han consistit en excavar la major part d'aquest fossat defensiu. Durant aquests treballs els investigadors dels Estinclells han tingut la sort de recupar l'esquelet pràcticament



sencer d'un cavall. És el segon cavall que es troba als Estinclells. Restes d'un altre exemplar van ser trobades en l'excavació de la bassa del poblat.

El cavall i l'ase eren explotats a l'època ibèrica com a animals de càrrega i tir i com a cavalcadures. També se n'aprofitava el pèl i la pell. Sabem que el cavall era un bé molt preuat dins la societat ilergeta. És conegut que el general romà Escipió va regalar tres-cents dels seus millors animals a Indíbil després de la batalla de Baecula a finals del segle III aC. El cavall era doncs un animal reservat per a l'aristocràcia. La importància del cavall en la vida quotidiana dels ibers queda reflectida en el munt de representacions que se'ns han conservat: a les monedes, en forma de figuretes de fang i joguines, en forma d'ex-vots i com a escultures. El cavall és també un animal

de guerra. L'historiador antic Polibi recull que els ibers tant lluitaven a peu com a cavall, referint-se a la batalla de Cannes del 216 aC, on moriren uns 70.000 romans. Els ibers el muntaven sense sella ni estreps.

L'alçada dels cavalls de l'antiguitat era generalment inferior a la que tenen actualment, fins i tot inferior a la que marca el límit entre cavalls i ponis. Els estudis de cavalls trobats en excavacions d'època ibèrica marquen unes alçades entre 1'10 metres i el 1'30 metres. De totes maneres, l'escassa alçada d'aquests animals no limitava la seva capacitat per al tir o per a muntar. Els misteriosos cavalls del segle V-VI aC trobats al proper poblat dels Vilars d'Arbeca fan ente 115 i 116 cm d'alçada.

# Ara que tinc 20 anys!!

La Ruta del Cister - Consell Comarcal de l'Urgell



Hola, sóc La Ruta del Cister. Materialment, sóc un logotip bonic però en essència sóc una expressió que identifica un territori concret format per les comarques de l'Alt Camp, la Conca de Barberà i l'Urgell i els seus 65 municipis i pedanies, entre les províncies de Tarragona i Lleida. I aquest territori, els seus pobles i la seva gent estan envoltats de cultura, patrimoni, art, artesanía, natura, paisatge, senders, cellers modernistes, bodegues, productes agroalimentaris, gastronomia, allotjaments, serveis turístics, festes i tradicions...en un entorn rural.

Com és obvi, el meu nom es deu a que cada una d'aquestes tres comarques limítrofes té un monestir cistercenc i en ells hi estan enterrats els reis de la corona catalano-aragonesa: el reial Monestir de Santa Maria de Poblet, on l'actual comunitat de monjos l'omple d'espiritualitat, mantenint la seva simbologia i seguint la regla de Sant Benet, al igual que el reial Monestir de Sta. Maria de Vallbona de les Monges, un espai on la religió, l'espiritualitat i l'acollida de les germanes és especial i el reial Monestir de Santes Creus, on pots capbussar-te per tots els racons i viure en primera persona la seva monumentalitat i la seva història, sens dubte, són les joies de la corona.

Vaig néixer, el mes de setembre de l'any 1989 i la meua primera llar van ser els consells comarcals de l'Alt Camp, la Conca de Barberà i l'Urgell. La meua missió al igual que els consells comarcals és desenvolupar econòmicament i socialment aquestes comarques de l'interior de la Catalunya Nova. I és que el meu naixement és conseqüència de la creació dels consells comarcals i el meu objectiu és potenciar aquest territori.

Quan pregunto a algú, que entén per La Ruta del Cister, majoritàriament em responen que és la ruta que enllaça els tres monestirs cistercencs de Vallbona de les Monges, Santes Creus i Poblet.

I de fet, tenen part de raó! Però per al-

tres, entre ells jo, representa molt més, per exemple la possibilitat per descobrir tres comarques a través de Les Rutes de La Ruta, diferents propostes per conèixer els 65 municipis.

Un dels meus eslògans preferits i amb el que més m'identifico de moment és: LA RUTA DEL CISTER, MÉS ENLLÀ DELS MONESTIRS. I és que parlar de Ruta vol dir parlar de territori Cister! ( Fa més de 850 anys, els monjos de l'ordre del Cister repoblaren aquests nous nuclis de població.

Sé que no puc agradar a tothom, i a cops, he sentit que no identifico amb la mateixa intensitat tot el territori, ja que sembla que qui s'emporta el major benefici del meu afany de promocionar-me són aquells municipis que estan a un radi pròxim als monestirs. Altres creuen, i amb raó, que tenen elements prou singulars que els identifiquen. No es tracta d'anul·lar o descartar altres rutes turístiques amb prou personalitat sinó de sumar esforços entre tots per fer més atractiu el territori.

I és que com més noms ens identifiquin més probabilitats de donar-nos a conèixer. Es tracta, doncs, de crear sinergies entre tots els recursos turístics de les tres comarques.

La Ruta del Cister és: de Tàrrrega al Tallat, el GR-175, la ruta medieval de la Conca, els Castells del Gaià, les muntanyes de Prades i el Bosc de Poblet, la vall del corb, d'Agramunt a Bellver d'Ossó, el riu francolí, la plana central de l'Alt Camp, els cellers modernistes, la fira de teatre de Tàrrrega, la setmana medieval de Montblanc, la calçotada i els castellers de Valls, els tres tombs de molts municipis, la cova de l'Espluga de Francolí, el museu d'Alcover, els torrers d'Agramunt, Verdú amb la ceràmica negra i el Museu de joguets, els pobles amb encant, etc.

Perdoneu-me que no pugui nomenar tots els elements tangibles i intangibles que tenim a les tres comarques.

No sé que em depara el futur, com la majoria, però el que sé segur és que depenc de la gent del territori i en el fons, estic al vostre servei, així doncs exprimiu-me al màxim per desenvolupar de forma sostenible aquest territori

i la seva gent, perquè quan vinguin a visitar-nos puguin gaudir d'un espai rural, tranquil i autèntic, on cada turista pugui fer la seva ruta a mida depenent de les seves preferències.

No puc acabar, sense agrair a les persones que un dia van donar-me expressió i forma, a les que m'han ajudat a fer-me adolescent, a les persones que m'han adoptat i m'han fet ocupar un lloc als seus municipis i serveis turístics... a tots, moltes gràcies per estimar el territori on vivim!

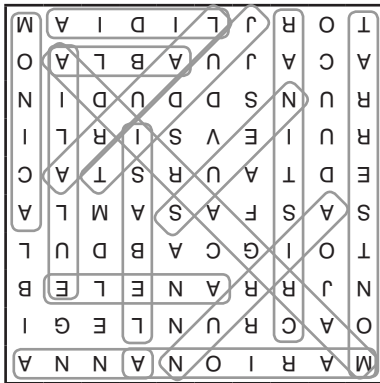
**Per molt anys! Visca els pobles, les comarques, La Ruta del Cister i Catalunya!!**



# Sopa de lletres

Beatriu Foguet i Vidal

**Busqueu 15 noms propis femenins**



## L'Associació Cultural

**Xercavins** promou l'edició d'un llibre gràfic de Verdú.

Si tens fotografies, ja siguin antigues o més modernes que creus que poden ser interessants no dubtis a deixar-nos-les.



## Telèfons

### TELÈFONS D'UTILITAT

Ajuntament de Verdú	.....973 34 70 07
Jutge de Pau	..... 973 34 70 47 – 973 34 72 86
Consultori Mèdic	.....973 34 81 22
Parròquia	.....973 34 70 33
Mossos d'Esquadra	..... 088
Bombers	..... 085
Emergències	..... 112
Ambulàncies urgències	..... 061
CAP (Tàrrega)	.....973 31 08 52
Fecsa (informació)	.....900 73 73 73
Fecsa (avaries)	.....900 74 74 74

### CENTRES D'ENSENYAMENT

Llar d'infants Els Picotins	.....973 34 72 10
Escola Jardí de Verdú	.....973 34 81 04
Col·legi Àngel Guimerà	.....973 31 07 00
Col·legi Jacint Verdaguer	.....973 31 06 48
Escola d'Arts Ondara	.....973 31 04 86
Escola de Capacitació Agrària	.....973 31 07 15
Escola de Sobrestants	.....973 50 00 02
IES Alfons Costafreda	.....973 31 22 04
IES Manuel de Pedrolo	.....973 31 37 80

### ASSOCIACIONS

Juvenil Bacus de Verdú	.....973 34 81 12
	<a href="mailto:bacusverdu@yahoo.es">bacusverdu@yahoo.es</a>
Xercavins	
	<a href="mailto:revistaxercavins@yahoo.es">revistaxercavins@yahoo.es</a>



# El racó del temps

Montse Pont i Huguet

## ELS REFRANYS

- Cel boirós, temps plujós.
- Quan el sol fa banyes, vés-te'n, pastor, de la muntanya.
- Sol i pluja, bona anyada segura.
- La tramuntana aigua demana.
- Llebeig tardà, gregal matiner, i gregal tardà, llebeig matiner.
- Gelada que dura, pluja segura.
- Gran calma, gran tempesta.
- Hi ha tres menes de mal temps: malaltia, pobresa i pedregada. (Malament si s'està malalt, malament si no es tenen diners, malament si pedrega)
- Boires per Sant Joan, tramuntana portaran.
- Pel juny, de tres vestits posate'n un.

## LA LLUNA

(Dates pels pròxims mesos)

**NOVA:** 7 d'octubre, 6 de novembre, 5 de desembre i 4 de gener de 2011. **CREIXENT:** 14 d'octubre, 13 de novembre, 12 de desembre, 12 de gener de 2011. **PLENA:** 23 d'octubre, 21 de novembre, 21 de desembre i 12 de gener de 2011. **MINVANT:** 30 d'octubre, 28 de novembre, 28 de desembre i 26 de gener de 2011.

RESUMS FINS EL 30 DE SETEMBRE DEL 2010

## ESTAT DELS EMBASSAMENTS DE LLEIDA (dades del 4-10-10)

	CAPACITAT MAX. (HM³)	ESTAT ACTUAL (HM³)	ESTAT ACTUAL %	ESTAT DE FA UN ANY (HM³)
CAMARASA	163,4	159	97,3	85
CANELLES	679,3	391	57,56	184
CAVALLERS	16,1	14	87,23	13
ESCALES	152,3	110	70,22	111
OLIANA	101,1	62	61,32	73
RIALB	403,6	279	69,14	223
SANTA ANNA	236,6	115	48,62	118
TALARN	226,7	93	41,02	139
TERRADETS	33,2	31	93,4	32

## TEMPERATURES (registre estació de Tàrrega i Sant Martí de Maldà)

	TÀRREGA		SANT MARTÍ	
	Temp. màx	Temp. mín.	Temp. màx	Temp. mín.
ABRIL 2010	26,5 °C Dia 26	2 °C Dia 5	25,4 °C Dia 26	0,3 °C Dia 5
MAIG 2010	30,6 °C Dia 31	3,7 °C Dia 5	29,3 °C Dia 31	4,2 °C Dia 5
JUNY 2010	32,5 °C Dia 27	8,2 °C Dia 21	32,5 °C Dia 27	7,8 °C Dia 21
JULIOL 2010	37,9 °C Dia 8	13 °C Dia 24	36,8 °C Dia 8	12,3 °C Dia 24
AGOST 2010	37,2 °C Dia 26	12,6 °C Dia 16	35,4 °C Dia 22	11,7 °C Dia 16
SETEMBRE 2010	32,9 °C Dia 5	5,7 °C Dia 27	32,1 °C Dia 5	5,8 °C Dia 27

## PLUGES A L'URGELL

	VERDÚ	TÀRREGA	SANT MARTÍ
ABRIL	13,5	16	16,5
MAIG	85,5	65	80,9
JUNY	53,5	53,9	44,4
JULIOL	3,3	0,4	1,2
AGOST	8,5	3,9	20,6
SETEMBRE	41	29,7	33,4
ACUMULAT ANY	360,3	327,2	349,1



## Butlleta de Subscripció

Tots els subscriptors de Xercavins són socis de l'Associació Cultural Xercavins.  
 Preu: 15 EUR/any. Si s'ha d'enviar la revista fora de Verdú: 20 EUR/any.  
 Forma de pagament: rebut bancari

Nom i cognoms: \_\_\_\_\_

Adreça: \_\_\_\_\_

CP: \_\_\_\_\_ Població: \_\_\_\_\_ Telèfon: \_\_\_\_\_

DNI: \_\_\_\_\_ Data naixement: \_\_\_\_\_

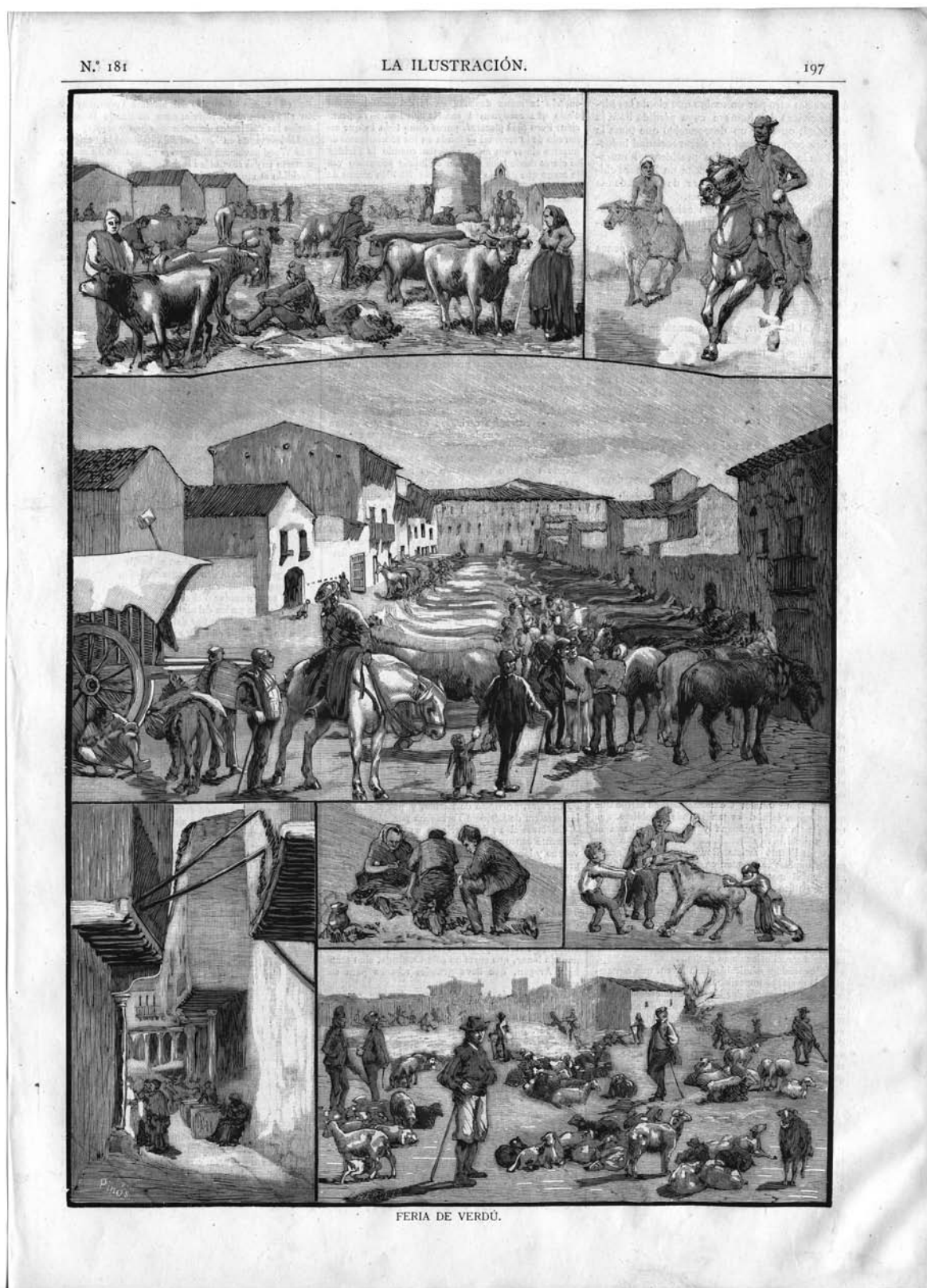
Entitat bancària: \_\_\_\_\_ Núm. compte: \_\_\_\_/\_\_\_\_/\_\_\_\_/\_\_\_\_ (20 dígits)

Signatura: \_\_\_\_\_ Data \_\_\_\_\_

## de fa algun temps...

Amb els 10 anys de vida de la nostra revista, moltes han estat les fotografies, més o menys antigues, que hem anat publicant en aquesta secció. Des de fa aproximadament un any, l'associació ha iniciat un projecte agosarat. Com bé sabreu, estem embrancats en la recollida de fotografies i material divers per editar un llibre gràfic de la vila. Avui publiquem un gravat de la Fira que va sortir editat al diari *La Ilustración* l'any 1884. Es tracta d'una seqüència d'imatges del dia a dia de la Fira on es poden distingir els carrers de la vila.

Si algú té material interessant que ens vulgui deixar, el recollirem i el retornarem un cop digitalitzat.



Fira de Verdú. Gravat de "La Ilustración", 1884. Arxiu Ricard Gilabert



AEIG MARINADA  
VERDÚ

# Pas de branca



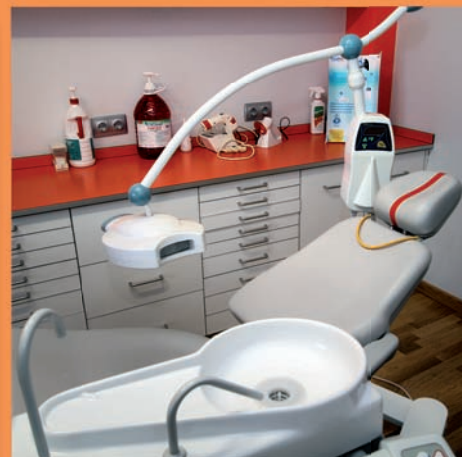
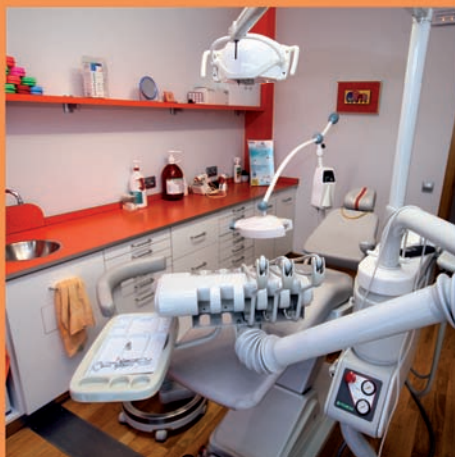


# CLÍNICA DENTAL



**Dr. Juan Elías Pérez Vargas**

Odontòleg col. 2255



**RX TELERADIOGRAFIA ENDODÒNCIA PRÒTESIS**  
**PERIODÒNCIA BLANQUEJAMENT ALL ON-4 (IMPLANTS**  
**EN 12 H) IMPLANTS ORTODÒNCIA ESTÈTICA DENTAL**

Av. Onze de Setembre, 35  
Tel. 973 551 114  
25210 GUISSONA

La Plana, 1, 1r-2n  
Tel. 973 313 294  
25300 TÀRREGA